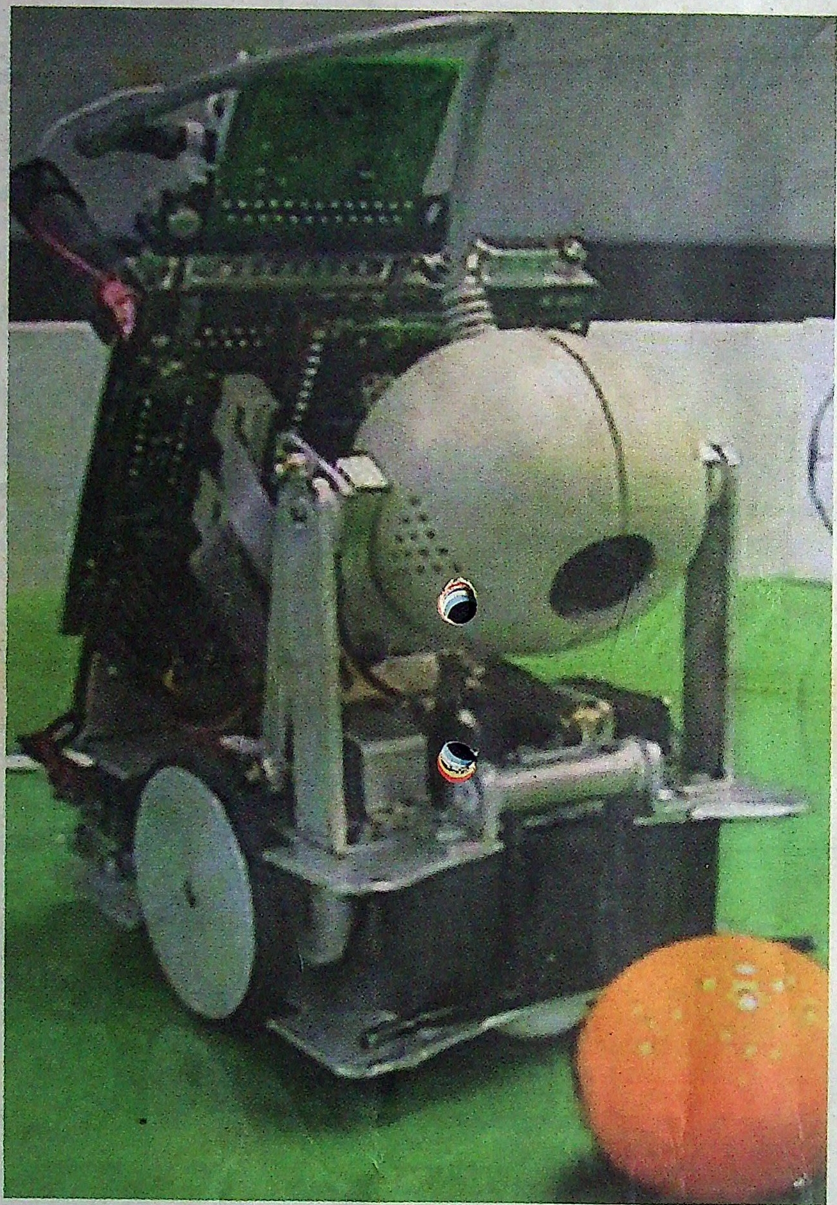
הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain
3.8.99 גיליון מס' 126

כל הליגה על ההארד דיסק

ביום חמישי נשמעה בשטוקהולם, שוודיה, שריקת הפתיחה בתחרות אליפות העולם בכדורגל. זה עוד לא המונדיאל, אלא RoboCup99, תחרות שונה במקצת, שבה השחקנים הם לא בני אדם, אלא רובוטים. במונדיאל הרובוטים, שמתקיים כל שנה מאז 1997, משתתפות השנה 42 נבחרות מכל העולם. הרוב המכריע של הרובוטים הם פרי יצירתן של מחלקות בינה מלאכותית של אוניברסיטאות, כך שקהל האוהדים, איך לומר, לא הכריח את משטרת שטוקהולם לתגבר את כוחותיה.

המשחקים נערכים בין נבחרות בנות שלושה רובוטים, על שולחנות פינג־פונג שעליהם מורכבים שערים קטנים, ובשתי מחציות בנות 10 דקות כל אחת. הרובוטים משחקים בצורה עצמאית לחלוטין, ולמתכנתים אסור בשום צורה "לעזור" לרובוטים שלהם בזמן המשחק. נותר להם רק לכסוס ציפורניים, לפצח גרעינים, ולקוות שלא טעו בחישובים במעבדה.

התחרות מתקיימת בשלוש ליגות. שתיים הן כבר מסורת ב־RoboCup, "הליגה לרובוטים קטנים" ו"הליגה לרובוטים בינוניים". החידוש השנה הוא ליגה בחסות סוני, הליגה ל"כדורגל לרובוטים בעלי רגליים" (http://www.world.sony.com/dream). בליגה הזו יתחרו רובוטים מסוג הכלב הרובוטי אותו החלה Sony לשווק השנה ("קפטן אינטרנט", גיליון מס' 107).

רשימת המדינות המשתתפות לא תואמת בדיוק את רשימת המדינות שאנחנו רגילים לראות במונדיאלים. אמנם לגרמניה ייצוג מכובד עם עשר נבחרות, אבל בין הפייבוריטיות אפשר למצוא את ארה"ב ויפן, שלמרות החדירה המרשימה שלהן לעולם הכדורגל האנושי, עדיין מצטיינות כנראה יותר באלקטרוניקה מאשר בבעיטות חופשיות. יש גם, לראשונה, נציגות ישראלית – מהטכניון בחיפה – בתחרות הנפרדת לבעיטות עונשין. בולטות בהעדרן מדינות אמריקה הלטינית.

האתר הרשמי של RoboCup
http://www.robocup.org

האתר של התחרות בשוודיה
http://www.ida.liu.se/ext/RoboCup-99

טבלת התוצאות. מתעדכנת כל יום
http://www.ida.liu.se/~pausc/RC99/Results.html

אפשר לעקוב אחרי סדרת הגמר (שהחלה אתמול) באמצעות מצלמת רשת (WebCam)
http://www.spiegel.de/netzwelt/netzkultur/nf/0,1518,32276,00.html

האינטרנט, על פי לסארד ובולדווין, הוא מקום מסריה. "עבדי הרשת", ספר חדש עמ' 4

קו הזמן של המולטימדיה

1436 גוטנברג מציג את מכונת הדפוס בגרמניה

1790 חוק זכויות יוצרים האמריקאי מציג פרמטרים בסיסיים של זכויות יוצרים בארה"ב

1841 מוצגת הדוקטרינה של שימוש הוגן (ראו עמ' 12)

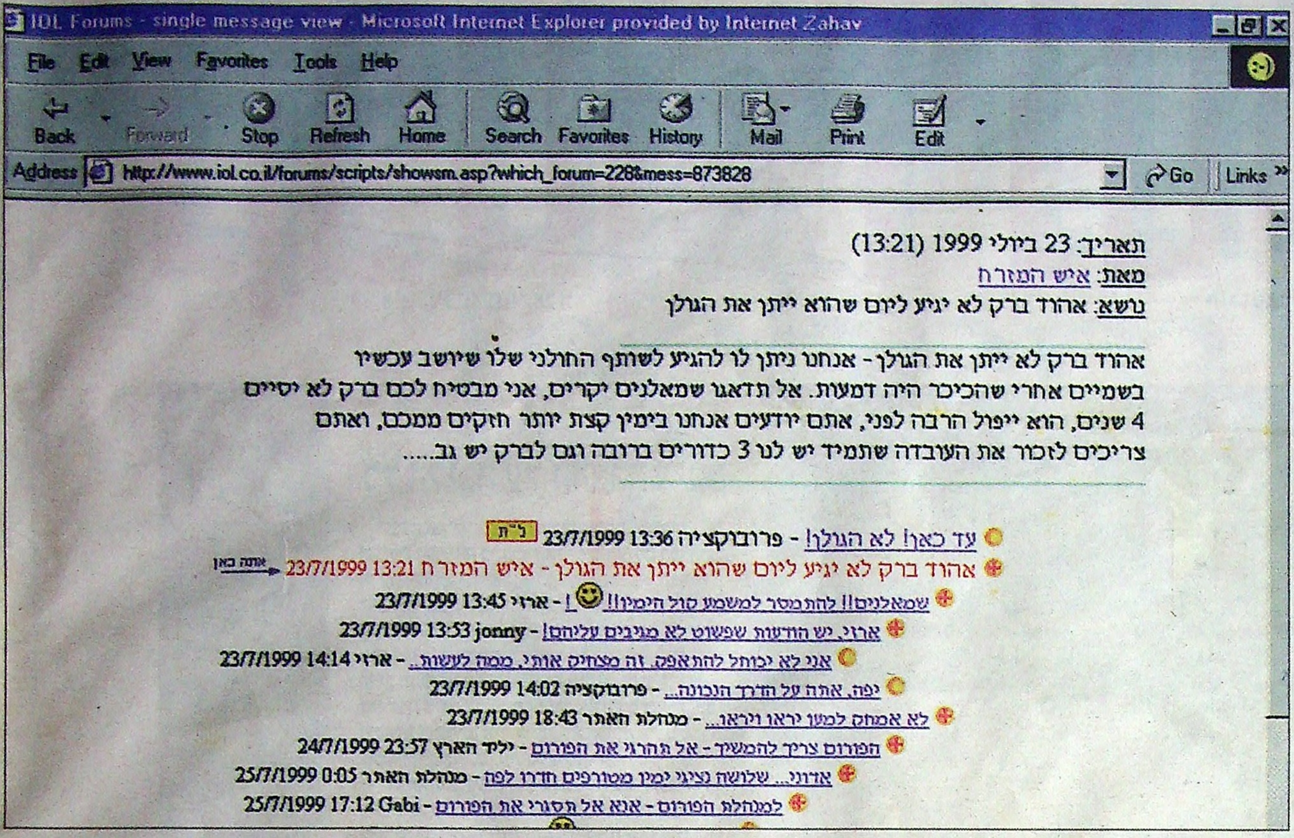

1844 סמואל מורס משדר מסר ראשון באמצעות טלגרף, מוואשינגטון לבולטימור

1857 הכבל הטראנס־אטלנטי מקשר בין ארה"ב ואירופה

המשך בעמ' 4

IOL Forums - single message view - Microsoft Internet Explorer provided by Internet Zahav

File Edit View Favorites Tools Help

Back Forward Stop Refresh Home Search Favorites History Mail Print Edit

Address http://www.iol.co.il/forums/scripts/showsm.asp?which_forum=228&mess=873828 Go Links

תאריך: 23 ביולי 1999 (13:21)
מאת: איש המזרח
נושא: אהוד ברק לא יגיע ליום שהוא ייתן את הגולן

אהוד ברק לא ייתן את הגולן - אנחנו ניתן לו להגיע לשותף החולני שלו שיושב עכשיו בשמיים אחרי שהכיכר היה דמעות. אל תדאגו שמאלנים יקרים, אני מבטיח לכם ברק לא יסיים 4 שנים, הוא ייפול הרבה לפני, אתם יודעים אנחנו בימין קצת יותר חזקים ממכם, ואתם צריכים לזכור את העובדה שתמיד יש לנו 3 כדורים ברובה וגם לברק יש גב.....

עד כאן! לא הגולן! - פרובוקציה 23/7/1999 13:36 נ"ת
אהוד ברק לא יגיע ליום שהוא ייתן את הגולן - איש המזרח 23/7/1999 13:21 אתה כאן
שמאלנים!! להתמסר למשמע קול הימין!! ! - ארזי 23/7/1999 13:45
ארזי, יש הודעות שפשוט לא מגיבים עליהם! - jonny 23/7/1999 13:53
אני לא יכול להתאפק, זה מצחיק אותי, ממה לעשות... - ארזי 23/7/1999 14:14
יפה, אתה על הדרך הנכונה... - פרובוקציה 23/7/1999 14:02
לא אמחק למען יראו ויראו... - מנהלת האתר 23/7/1999 18:43
הפורום צריך להמשיך - אל תהרגי את הפורום - יליד הארץ 24/7/1999 23:57
אדוני... שלושה נציגי ימין מטורפים חזרו לפה - מנהלת האתר 25/7/1999 0:05
למנהלת הפורום - אנא אל תסגרי את הפורום - Gabi 25/7/1999 17:12

איום על חייו של ראש הממשלה אהוד ברק, נשלח לפני כעשרה ימים לאתר האינטרנט של מרצ. אל הפורום באתר נשלחה הודעה תחת הכותרת: "אהוד ברק לא יגיע ליום שהוא יתן את הגולן". מנהלת אתר האינטרנט ודובר סיעת מרצ הודיעו כי הגישו תלונה במשטרה. במשטרה אישרו את קבלת התלונה. נפתחה חקירה.

ההודעה http://www.iol.co.il/forums/scripts/showsm.asp?which_forum=228&mess=873828

אתר מרצ http://www.meretz.org.il

אלי הכהן

עכבר הכפר

הגידו בן לקן "ה־ibook הוא כזה מחשב של בנות, שצריך לשים עליו תווית של ברבי. שום גבר שפוי לא ייראה אתו בציבור. אני רוצה לראות מישהו שיוציא מהתיק את קופסת האיפור הזאת מבלי להרגיש נבוך" *(ג'ון דבוראק, בעל טור בפי־סי מגזין, על הנישא החדש של אפל, 28.7)*

חירות שוויון וגלישה "האינטרנט מציג גרסת סייבר של המהפכה הצרפתית, שבה כל אחד יכול להפוך לחבר באליטה חדשה ומגניבה של גולשים" *(יואקים פישר, מומחה מחשבים גרמני, על המהפכה החברתית שהציתה לדבריו הרשת. Evening Standard, 29.7)*

מה זאת אהבה "פעם מישהו הזמין אותי לארוחה צרפתית רומנטית לאור נרות, מתוך אתר שנקרא 'שלח ארוחה'. בתמורה שלחתי לו קופון לנשיקה, מאתר 'הנשיקה'" *("אופליה", דווקה תל אביבית אקדמאית, גולשת ותיקה, בראיון על אהבה וסקס באינטרנט. מעריב, 28.7)*

באמת? "התחברתי לאינטרנט, בפרסרזה על סליבוי, בשביל המאמרים. באמת" *("אופליה", מתוך אותה כתבה)*

נו "האינטרנט הוא מתנת אלוהים לפו"סים, התחליף המודרני לפיזוז בין הכרמים בט"ו באב" *(שרית פרקול, מתוך אותה כתבה)*

זה מה זה פשוט "המתודולוגיה המרכזית של העתידנות הלא־רציפה מתבססת על העיקרון הלא־עתידני הבא: עתידנות היא דיסציפלינה זמנית (...) כל מהפכה יוצרת קו אלכסון חדש שמאפשר עתידנות רציפה בתוך קו האלכסון הספציפי לאותה מהפכה" *(ד"ר אשר עידן, מרצה לענייני המאה ה־21. פורום עתידנות של IOL, 28.7)*

די למחשבים! "המחשב ומשחקי המחשב מסייעים להתגברות האלימות בחברה הישראלית. תבין, עד לא מזמן היו משחקים של טובים ורעים. איכשהו, במחשב, החוקים האלה לא תמיד עובדים. זה גם מוסיף למשהו מאוד עמוק, שאני מאבחן במציאות הישראלית... אני קורא לו טשטוש ההבדל בין המציאות לדמיון" (ד"ר יצחק קדמן, מנכ"ל המועצה לשלום הילד, בראיון לעיתון "תל אביב", 30.7)

כוס מים? "האתר שלנו הוא מערכת גדולה ומורכבת. לפעמים יש לה גיהוקים – והפעם היא גיהקה" *(דובר אמאזון.קום, ביל קורי, מסביר את קריסת האתר של החברה בחודש שעבר, למשך כ־36 דקות. News.com)*

המהדורה המקוונת של "קפטן אינטרנט" מתעדכנת כל יום – כל היום (ובחינם)
http://www.haaretz.co.il/captain

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

אהובתו של הקפטן שלכם נסעה לחופשה והשאירה את הגבר שלה לבדו. חדשה טובה למין הנשי, חדשה רעה מאוד לקפטן עצמו. לילות לבנים של שח ביאהו, ואקום במקרר, עצב בעיניים, כוסות בכיור, שערות באמבטיה, אם לא היה הוטמייל – האיש עם השפם היה מזיק לעצמו (אבל רק באופן סמלי).

קצת מוזר להתחיל להתלהב שוב מהוטמייל – שירות דואל מבוסס רשת, כלומר: שולפים ושולחים דואל מכל מקום, הכי ותיק והכי טוב – אבל לפעמים אין ברירה. כשצריך אותו הוא שם. הוטמייל. רק הצליל מעביר רטט של עונג בגבו השרירי והשזוף של האיש עם המקטרת – אולי היום יחכו לו כמה מלים בתיבה. אולי, אולי, בבקשה. דואר חם, הוא מזמזם לעצמו, תנו לי תנו לי דואר חם.

כי לקפטן שלכם אין מושג מהן המלים, אבל הוא יודע דבר אחד – שתיקה הן לא. תנו לו אותן דרך הטלפון, על גלויה, בדואר אלקטרוני (רק לא דרישות שלום, לא אוהב דרישות שלום הקפטן, תמסרו אותן בחזרה) – מה זה חשוב, רק שיהיו מלים, שיזינו את הגעגוע, שיטפחו אותו כמו פרח, שיפטמו אותו כמו אווז. הגעגוע הוא הדלק של אלה שנשארו מאחור.

זה בעניין הזה. בעניין של המולטימדריה (קו הזמן של המולטימדריה, עמ' 1–13), הקפטן שלכם רוצה להוסיף עוד דבר אחד: סבון כלים שגם מטפח גם את עור הידיים זה פי עשר מולטימדריה מכל האינטרנט ביחד.

קפטן אינטרנט

מצטרפים, זורחים

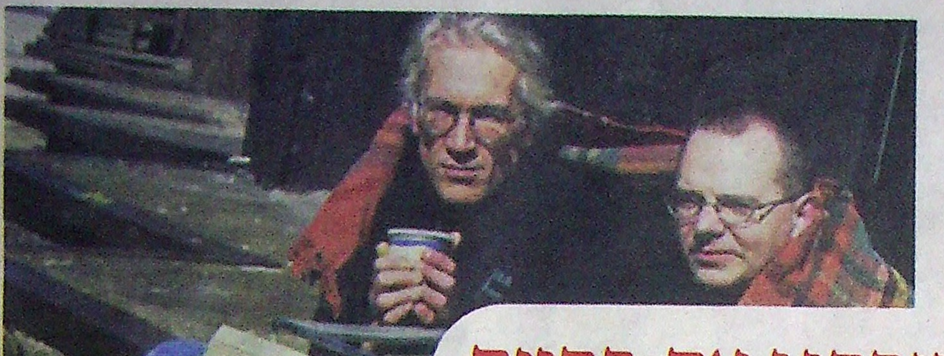
עוד 10 ימים לשביתת האינטרנט הגדולה.

כ־7000 גולשים כבר חתמו על העצומה באתר השביתה, כ־200 אתרים כבר הצטרפו. הרכש הגדול של השבוע, מבחינת השביתה, היה הצטרפות IOL (חברת בת של "הארץ") לשביתה – הפורטל הגדול היחיד עד כה שעשה את זה. בעשרת הימים הקרובים אנחנו מקווים לראות גם את וואלה!, נענע, נטקינג ותפוז מצטרפים, שלא לדבר על ספקי האינטרנט – שמחירי גלישה זולים הם אינטרס ישיר שלהם (הרי הם גובים מחיר חודשי, וככל שהגלישה תהיה זולה יותר ייתחברו יותר אנשים. הגיוני, לא?), שלא עושה רושם שיהיה להם את האומץ, וחבל. אבל גם בלעדיהם, נראה שהפעם זה יכול להצליח. אפילו בטלוויזיה דברו על זה. בעוד עשרה ימים – יום שישי הבא, ה־13 באוגוסט – מרוממים את המודמים.

אתר השביתה

http://zehuze.co.il/strike

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נתלי מלצר. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
כיתוב השער: גיא הופמן

עברנו את פרעה

(ואפילו שקל לא יצא לנו מזה)

"עבדי הרשת", ספר חדש, מוקדש לעובדים הממורמרים בתחתית הסולם הכלכלי של עולם ההיי־טק. ראיון עם המחברים, ביל לסארד וסטיב בולדווין, שהתמרדו

"הטכנולוגיה אולי השתנתה אבל לא הטבע האנושי". עבדי הרשת ביל לסארד (מימין) וסטיב בולדווין מוחים על ניצול

דפנה לוויינוביץ
daphna@haaretz.co.il

ביל לסארד וסטיב בולדווין בבעיה. לא קל לשמר תדמית של כישלונות, כשהספר שכתבו, על אנשים שלא הצליחו בעסקי הטכנולוגיה, מדובר ומתוקשר בעולם עוד לפני שראה אור. אבל על הדימוי הזה מתבסס הפרויקט, שהצלחתו תלויה במידה רבה בהזדהות הציבור – במקרה הזה, "עבדי הרשת": מאות אלפי עובדים הכלואים במשרדוני קוביות זעירים בחברות אינטרנט, עיניהם שחוקות מהיצמדות לצגי מחשב, כשמעל ראשיהם חולפים הזוהר והמיליונים כעננה לעגנית.

לסארד ובולדווין יצאו לנפץ את הדימוי של עולם ההיי־טק. האנשים שמאחורי האינטרנט הם לא רק ילדים שהתעשרו בקלות, והרשת היא לא החברה האוטופית והשוויונית שמצטיירת בדמיונם של רבים. גם כאן יש הירכיות וגם כאן יש בבסיס הפירמידה פועלים שחורים שמנסים איכשהו להעביר את היום.

בספרם החדש "עבדי הרשת: הסיפור האמיתי מאחורי העבודה באינטרנט", שיראה אור באוקטובר (בהוצאת מק'גרו־היל), משייכים לסארד ובולדווין את עצמם למעמד הנחות של "אנשי החפרפרת", אלה שמשתכרים מעט ונותרים אלמונים. המניות שלהם – אם יש להם – לא שוות הרבה והם נאלצים

"חוויתי על בשרי את כל התסריטים המזוויעים שענף האינטרנט מסוגל להמציא. יכולתי לכתוב ספר על החוויות הנוראות שעברתי...אה, בעצם זה מה שעשיתי"

לעבוד בכמה מקומות במקביל. הם מתנחמים בבניית עמודי בית תמהוניים ובפיתוח שכבת מגן צינית במיוחד.

מלבד אנשי החפרפרת, מאוכלס עולם האינטרנט על פי לסארד ובולדווין גם במגזרים הבאים: "העובדים הסוציאלים" – מנהלי הקהילות, הצ'טים והפורומים (אנשים מלאי שמחת חיים, אף שגם להם אין הרבה סיכוי להתעשר); "השוטרים" – חברי האגודות נגד תועבה ומצנזרי הרשת למיניהם; "נהגי המונית" – ותיקי רשת מקצוענים, לרוב פרילאנסרים, מעצבי אתרים שמשתכרים טוב ללא התקשרויות לטווח ארוך; "מפני הזבל" – הפועלים הפשוטים שבחזית הטכנולוגיה, אנשי תמיכה או מתכנתים זוטרים; "מחפשי זהב וג'יגולואים" – מומחי שיווק שנואמים בכנסים ואחראים במידה רבה לזוהר המזויף המלווה את החיים ברשת; "הנביאים" – אנשי החזון שאחרים נוטים להשתחוות לפניהם אך איש אינו מבין

המשך מעמוד השער

על מה הם מדברים; "הרובוטים" – אלה שהצליחו להבין דבר או שניים במחשבים ולטפס לצמרת בלי העצמאות המחשבתית [illegible] אנשי החפרפרת. וזו רק רשימה חלקית.

סטיב בולדווין התחיל את הקריירה שלו במגזין "PC Sources" ב־1991, ובמשך שנים היה ווּבמאסטר, עורך, מתכנת משחקים ואיש חומרה. הוא כבר ניסה פעם ליצור אתר משלו, "Ghost Sites of the Web", המוקדש לאתרים שנפחו את נשמתם. אבל את רגשות הנקם האמיתיים שלו תיעל לאפיקים יצירתיים רק אחרי הפגישה עם לסארד.

"הספקתי לעבור בכל כך הרבה ג'ובים בחיים, שבשלב מסוים התחלתי לשאול את עצמי מי כאן לא בסדר, הם או אני", אומר לסארד. התהייה הזאת באה בסוף דרך ארוכה שתחילתה ב־1992, כשהחל לעבוד במשרה שאז נחשבה בעיניו נחשקת. הוא סיים תואר שני בספרות אנגלית ומונה לעורך בשירות תוכן ברשת. אלא שבפועל עסק בצנזורה (בעיקר של הודעות גסות או מטופשות שנשלחו לפורומים) ובמעקב אחרי גולשים מטרידים. כעבור שנה וחצי עזב, ונדד ממשרה למשרה בקצב של יותר מאחת לשנה. "יכולתי לכתוב ספר על החוויות הנוראות שעברתי בחברות הללו", אומר לסארד, "...אה, בעצם זה מה שעשיתי".

ובנימה רצינית יותר הוא מסביר: "חוויתי את כל התסריטים המזוויעים שענף האינטרנט מסוגל להמציא. שילמו לי פחות מדי, עבדתי שעות מטורפות לגמרי. אצל Pathfinder, למשל, השקעתי ימי עבודה של 16 שעות עם תפוקה של ארבע משרות. עבדתי גם בסטארט־אפ חסר מצפון, אייר מדיה, שניצלו אותי כדי לעצב מחדש את האתר שלהם ומיד כשהפרויקט הושלם, העיפו אותי לכל הרוחות. עבדתי בערך חודש אצל glob.com, אבל המשרד שם היה כל כך מטונף והמקום נוהל על ידי ילדים עשירים עד זוועה בני 23 מקסימום, אז עזבתי בתיעוב. יש לי עוד סיפורים אבל אני חושב שהתמונה ברורה".

מאיפה הרעיון לכתוב את הספר?

"הרעיון לספר ולאתר נולד לפני שנה בערך. אני הייתי על סף קיצוצים באיזו משרה דחוקה, ונמאס לי מעסקי הטכנולוגיה. בגיל 32 הרגשתי שאני מתחיל לדמות לווילי לומן מ'מותו של סוכן'. החלפתי עבודה כל שנה, ובהתחשב באפליה על רקע גיל, המקובלת בעולם הטכנולוגיה, הרגשתי שרוף. לא היה לי מושג מה יהיה הצעד הבא שלי, אבל רציתי משהו יצירתי ושערורייתי לגמרי.

"הכרתי את סטיב מאינספור הלילות שבילינו יחד בעבודה אצל טיים־וורנר. הוא סיפר לי כמה רע הוא מרגיש וכמה הוא רוצה לעשות משהו, והודה שהוא [illegible] על כתיבת ספר על אנשים כמונו, שלא הצליחו בעסקי הטכנולוגיה. הרעיון כל כך קסם לי שלא הצלחתי לישון – בעצם בדרך כלל קשה לי לישון – ובמקום זה חיטטתי בספרים שלי. נתקלתי בספר של סטאד טרקל, שבשנות השבעים ראיין אינספור אנשים, מברוקרים בבורסה ועד זונות, ושאל אותם איך הם מרגישים בעבודה. תוך דפדוף חשבתי שכדאי לעשות משהו מקביל על שנות התשעים, במיוחד בגלל שהתקשורת מתעלמת מכישלונות".

איך לדעתך נולד הדימוי של הרשת בעולם חדש, שוויוני ונוצץ?

"אני מאשים את ההיפים מסן פרנסיסקו בשטויות האלה. הטכנולוגיה אולי השתנתה, אבל לא הטבע האנושי".

עכשיו, אחרי הפרסום, אתם כבר לא ממש שייכים לאנשי החפרפרת. מה אומרים החברים שהשארתם מאחור?

"אנחנו עדיין אנשי חפרפרת. למרות ההתרגשות הגדולה של כתיבת הספר ותשומת הלב הגדולה של כלי תקשורת מכל העולם, עדיין אין לנו גרוש על הנשמה ואנחנו עובדים בעבודות מזדמנות. החברים תומכים מאוד, וגם זרים לא מפסיקים להביע תמיכה. כולם אומרים שמה שאנחנו עושים חשוב מאוד. קיבלנו המון דואלים נרגשים".

לסארד ובולדווין טוענים שציבור העבדים הגדול ברשת משועבד בעצם לרעיון שאר־טר־טו הוא הולך לעשות מיליונים, בעיקר משום שהתקשורת מסקרת בהתלהבות את ילדי הפלא שהצליחו להתעשר, ומתעלמת ממאות האלפים הנותרים. הספר שלהם נועד להפנות את תשומת הלב לרוב הזה.

כך גם האתר של השניים, ירחון מקוון המתחייב לשמש פה ל"עבדים הנרמסים תחת מגפי המנהלים הלא מוכשרים, ההיסטריים וחסרי המצפון". גיליון יוני כולל כתבה על המאבקים בין מיקרוסופט לאמריקה און ליין, דרכים לחשיפת ערוותו האינטלקטואלית של הבוס, עשר הסיבות שבגללן עבדים לרשת לא מצליחים להשיג זיונים. בין השורות נחשפת קהילה מגובשת וסרקסטית, המפליאה לשחוט פרות אינטרנט קדושות.

"כל מי שבתחום, אפילו האיש שמתקן את המדפסת, רוצה לחשוב שהוא חלק ממשהו זוהר. אף אחד לא אוהב שקוראים לו עבד דיגיטלי מדובא"

אתם אומרים שרוב העסקים ברשת מנוהלים בצורה אידיוטית על ידי שרלטנים. איך בכל זאת אנשים עושים ברשת כל כך הרבה כסף?

"סתם מזל של טיפשים. מאחורי האנשים האלה עומד כל כך הרבה כסף של משקיעים, שבסופו של דבר הם מצליחים לעשות עם זה משהו. למשל, יאהו! – כשהם הונפקו בבורסה, לא היה להם צל של מושג איך להרוויח כסף. אבל מאז הם פשוט השתמשו בכסף שהם גייסו כדי לרכוש לעצמם עסקים אחרים".

האינטרנט, על פי לסארד ובולדווין, הוא מקום מסריח. אפילו שאת הספר שלהם פירסמו לראשונה ברשת, לאחר שנדחה שוב ושוב על ידי הוצאות ספרים. הפרסום גרר תגובות רבות. "רובן היו מאוד חיוביות", אומר לסארד, "אבל היו כמובן גם תגובות שליליות, כי כל מי שנמצא בעסק הזה, אפילו האיש שמתקן לך את המדפסת, רוצה לחשוב שהוא חלק ממשהו זוהר וחדשני ומלא 'יזמות'. אף אחד לא ממש מתייחס בחיבה לרעיון שמישהו קורא לו עבד דיגיטלי מדוכא.

"אחרי ששתינו בהודעות דחייה מהוצאות ספרים", מספר לסארד, "שכולן חשבו שהגישה שלנו שלילית מדי, כמעט הרמנו ידיים. אבל אז החלטנו ללכת על אתר, והשאר, כמו שאומרים, היסטוריה".

http://www.disobey.com/netslaves

1876 אלכסנדר גרהם בל מדגים את הטלפון בארה"ב

1877 תומאס אדיסון מקליט ומשמיע "למרי היה כבש קטן" על גבי פונוגרף עשוי מצילינדר נייר כסף

1894 מרקוני משדר אותות טלגרף אלחוטיים

1895 האחים לומייר מקרינים סרטים על גבי מסך בתצוגות פומביות בצרפת

1905 תיבת השירים מוצגת

1909 חוק זכויות יוצרים האמריקאי מתוקן כדי לענות על קטגוריות תקשורת בנוסף לספרות, במיוחד מוסיקה ◄

מלה זו מלה?

וואלה! מול נענע ראש בראש, מבחן שני. והפעם: חיפוש אתר לפי מלה (במבחן השתתפה גם תוכנת נטקס), חיפוש מלה בתוך אתר, ואפשרויות אחרות. מי ניצח? שוב וואלה!

שני דברים צומחים ברשת האינטרנט ללא הרף: מספר האתרים ומספר הגולשים. מנועי החיפוש והאינדקסים השונים נאלצים להתמודד עם כמות ומגוון רב יותר של אתרים, וצריכים למצוא פתרונות מקוריים להקל על גולשים שמתקשים לאתר את מה שהם מחפשים.

בישראל יש שני אתרים גדולים, וואלה! ונענע, ותוכנה אחת, נטקס (של IOL, חברה בת של קבוצת "הארץ"), המספקים פתרונות לחיפוש קל של אתרים לפי מלה או צמד מלים. הקלדת המלה "תל אביב", למשל, מובילה לאתר הרשמי של עיריית תל אביב, המלה "זוגלובק" לאתר החברה – כל זאת בעברית, בלי צורך לתהות על האיות באנגלית. שירות מצוין. בנענע קוראים לזה "נענע זז", בוואלה! "החיפוש המהיר".

השאלות העיקרות בהערכת שירותי החיפוש של שני הפורטלים המתחרים: אם החיפוש מעלה אתרים שסביר לקבל בתגובה למלה שהוגדרה, אם מתקבל מגוון אתרים, ואם אפשר לערכן את מנוע החיפוש באתר שאינו מופיע ברישומים. להבדיל מוואלה! ונענע, שהחיפוש אצלן מתבצע בתוך האתר, נטקס היא תוכנה חיצונית שיש להוריד ולהתקין במחשב, והיא פועלת על ידי הקלדת המלה המבוקשת בחלון הכתובת של הדפדפן, דבר שמונע את הצורך להיכנס לאתר. מצד שני, אף אחד לא אוהב להעמיס על המחשב תוכנות ללא הצדקה, ולכן, במקרה של נטקס, יש לבדוק אם האינדקס של התוכנה מציע יתרונות על פני אתרי החיפוש.

חיפוש לפי מלה

עם חיפושים פשוטים קל לכולם. את "התאחדות התעשיינים" מצאו שלושת השירותים והפנו מיד לאתר הרלוונטי. כך גם המלה "חיפה", שהובילה בשלושתם לאתר העירייה. לעומת זאת, את "אנליסט" (שלא תמיד ברור איך לאיית) מצאו וואלה! ונטקס, אבל לא נענע. גם המלה "המזרחי" לא העלתה דבר בנענע, אם כי "בנק המזרחי" זוהה. "בנק לאומי" ו"לאומי" לא. וואלה! ונטקס מצאו את שני אתרי הבנקים האלה.

עיתונים. "מעריב" – בנענע לא נמצא כלום (יש אתר למעריב לנוער, שאמנם לא פעיל לאחרונה וכן אתר חלקי לעיתון שמציג בעיקר סקרים). וואלה! ונטקס איתרו את האתרים. הקלדת "ידיעות" ולאחר מכן "ידיעות אחרונות" בנענע, לא הובילה ללוח המודעות של העיתון או אפילו לשרידי אתר הבחירות שלהם. וואלה! ונטקס איתרו את העיתון. "הארץ" נמצא בכולם.

כאשר וואלה! מאתר כמה אתרים רלוונטיים, הוא מפנה לאינדקס הרגיל (כאילו חיפשנו את אותה מלה באינדקס). בנענע זה לא קורה. בנטקס, כשיש כמה אפשרויות, מקבלים את כותרות האתרים הרלוונטיים ובוחרים. הקשנו "בלונים". וואלה! ונטקס איתרו את baloons.co.il ומיד אחריו אתר בלונים ישראלי נוסף. נענע איכזב.

רעבים? הקישו "פיצה". נטקס שולח לשלושה אתרים, וואלה! לאחד ובנענע נשארים רעבים. גם את תאגיד המידע הגדול בארץ, "יפעת", התקשה נענע לאתר (וואלה! ונקטס איתרו אותו). כשמחפשים "אחלה" (פורטל ישראלי) בנענע מקבלים את [illegible]ר "האגודה הישראלית למשפחות חד הוריות הזקוקות לסיוע" (ראשי התיבות שלה "אלחה"). וואלה! ונקטס הצליחו לאתר אותו.

נענע, וואלה! ונטקס מאפשרים לדווח על אתר שלא נמצא. לא ברור תוך כמה זמן מרגע מסירת ההו[illegible]ת ועדכן החיפוש, אולם אפשר להסתייע באופציה זו. בנענע נוספה לאחרונה גם אופציית הסבר מורחבת על שיטות החיפוש השונות וכעת נותר לוואלה! ליישר קו.

מסקנות: החיפוש ב"נענע זז" זקוק לשיפור; החיפוש לפי מלה באתר של וואלה! טוב, ונקטס היא תוכנה נוחה לתפעול שמסייעת ברוב המקרים למצוא את האתר שמבקשים. ישנו יתרון קל לנטקס על פני וואלה!, אולם לא בצורה משמעותית, ולכן הבחירה באתר או בתוכנה צריכה להיות לפי העדפות המשתמש: להיכנס כל פעם לאתר וואלה! או להתקין תוכנה נוספת במחשב.

חיפוש מלים בתוך אתר

מנועי החיפוש של וואלה! ונענע מאפשרים שירות חשוב למי שמחפש מלה מסוימת באתר מסוים. זה שימושי אם גולשים לתוך אתר מקיף ומבקשים לאתר מופעים של מלה באתר זה בלבד, במקום לחפש בכל חלקיו. בשני האתרים חסרים הסברים על שיטת החיפוש וכללי הקשת המלים. בוואלה! צריך לאתר את האתר הרצוי, ואז לקבל את אופציה ל"מידע נוסף על האתר". מידע זה כולל תגובות גולשים, ציון שנתנו הגולשים לאתר, והתפלגות מספר המבקרים בו.

נבדקו ארבעה אתרים ישראליים עמוסי תוכן בנושאים שונים: אוניברסיטת תל אביב, האתר של סנונית, האתר של המגזין "סקירה משפטית", והאתר של בנק לאומי. בכל אתר חיפשנו כמה מלים רלוונטיות, שסביר שיופיעו באתר. בוואלה! ובנענע נפתח חלון קטן שבו מתבצע החיפוש, ואין צורך לגלוש לאתר עצמו. בחלון הנפתח בנענע מקבלים גם מידע על מספר הגולשים באתר והדירוג שלו. אפשר גם לדרג כל אתר ולקבל את ההתפלגות המלאה של המצביעים.

באתר אוניברסיטת תל אביב חיפשנו "תקנון", "ספריות", "מערכת שעות". נענע לא מצא כלום. בוואלה נמצאו 15 דפים שהתייחסו לתקנון, ודפים נוספים שעסקו במערכות שעות. באתר "סקירה משפטית" מצא וואלה! 64 פעמים את המלה "תקדימים" ו-5 פעמים את המלה "אינטרנט". נענע לא מצא. באתר בנק לאומי התקבלו שתי תשובות לשאילתה על "מניות" ועשר תשובות ל"סקירה כלכלית", וואלה! נתן יותר תשובות, אבל לא היו הבדלים איכותיים.

באתר של "סנונית" סיפקו שני האתרים תשובות סבירות למלים "השתלמויות", "פורומים" ו"חינוך", עם יתרון קטן לוואלה!.

מסקנות: החיפוש של וואלה! לפי מלים באתר מסוים עדיף על זה של נענע, לפחות לפי המדגם של הקפטן. תוצאה זו מתיישבת עם תוצאת המבחן של שבוע שעבר לחיפוש הכללי באתרים בישראל (שם נמצא וואלה! כמנוע חיפוש עדיף על פני נענע). יצוין גם כי החיפוש לפי מלים של נענע בתוך אתר אינו מאפשר הבחנה בין חיפוש רק של אחת המלים, לחיפוש ביטוי וכד', בעוד שמנוע החיפוש של וואלה! עושה זאת. נראה ששני מנועי החיפוש מתקשים לאתר חומר באתרים שדורשים סיסמת כניסה, גם אם המידע בחינם (כמו באתר של אנליסט), והרושם הוא של פספוס תמידי. תמיד מקבלים תחושה שרוב הדברים כלל לא נמצאו.

אופציות נוספות

בוואלה! אפשר להוסיף כל אתר מהאינדקס לרשימת "האתרים שלי". רשימת זו כוללת את שם האתר ואת כתובתו והיא נשמרת במסגרת "וואלה שלי", מערכת הפ[illegible]יוציה של וואלה!, במסגרת אופציה זו אפשר לשמור כל אתר בארץ ובחו"ל, גם אם אינו מקוטלג באינדקס של וואלה! – אופציה שימושית מאוד, שמאפשרת למעשה יצירת רשימת אתרים מועדפים, ללא תלות במחשב שבו אתם נמצאים. לרשימה זו תוכלו להיכנס מכל מקום לאחר הקשת פרטי המשתמש והסיסמה במערכת החברים של וואלה!.

מצד שני, וזה לא פחות חשוב – וואלה! הוא אתר איטי. כל כך איטי שעובר החשק להישאר שם יותר מעשר דקות. לעומתו, נענע עולה מהר, חלק ונעים, מה שמקל מאוד על השהייה. ועם כל הכבוד לאמינות, הרבה פעמים השיקול המוביל הוא המהירות. ככה זה באינטרנט.

"נענע זז" http://easysearch.nana.co.il

וואלה! "מהיר" http://www.walla.co.il

נטקס http://www.netex.co.il

נחמית פרי

חדשות מהעולם

רוסיה, לינוקס ביפן, ניארנאצים

1. מוסקווה מאפשרת כיום ל-FSB – יורש הק.ג.ב – לבצע מעקבים ברשת אחר גולשים ללא ידיעתם. ה־FSB הורה לספקיות האינטרנט הרוסיות לשתף עימו פעולה, ואף לממן את ההוצאות הכרוכות בהתקנת מכשירי הפיקוח והציטוט והיבורם למטה ה־FSB.

חברה אחת, באיארד-סלביה, הודיעה כי היא מסרבת לשתף פעולה. מנהלה, נאיל מורזקנוב, אף יצא בהכרזה אמיצה, לפיה "לעולם לא תשתף החברה שלי פעולה עם מעשים לא חוקיים, שנועדו לאגור מידע שלא כדין".

ה־FSB לא שתק. סדרת פעולות מצד הממסד הביאו לסגירתה של ספקית האינטרנט. הממשל הודיע למורזקנוב כי רשיון חברתו נשלל וכי עליו לסגור לאלתר את חשבון הבנק. כמו כן נשלל ממנו רשיון השימוש בלווין.

2. מערכת ההפעלה לינוקס צוברת תאוצה נגד חלונות, ודווקא ביפן. מערכת ההפעלה העדכנית טורבו-לינוקס 4.0, הגירסה המתקדמת ביותר למחשב האישי, פופולרית בקרב היפנים יותר מאשר תוכנת חלונות 98 המשופרת.

מסקר שפורסם בטוקיו עולה כי נתח השוק של טורבו-לינוקס עמד בשבוע הראשון של יולי על 24%, בעוד חלונות 98 המשופר החזיק ב־13% בלבד. דובר לינוקס בטוקיו הגיב על הידיעה בציטוט דבריו של ממציא התוכנה, טרוולדס לינוס: "מטרתנו היא חרות הבחירה".

3. על פי ה"פרנקפורטר אלגמיינה ציטונג", המשרד הגרמני לבטחון פנים מצא כי קיימת עלייה קבועה במספר אתרי האינטרנט הניאו-נאציים. בשנת 1997 היו כמאתיים אתרים כאלה, השנה גדל מספרם לשלוש-מאות. באתרים ניכרת, לדברי העיתון, מגמה של גיוס חברים חרשים. בולטות גם תופעות של הכחשת שואה והאדרה של משטר הרייך השלישי והיטלר עצמו. על פי הערכת המשרד לבטחון פנים יש כיום בגרמניה כ-54 אלף פעילים של הימין הקיצוני.

1931 אלן בלומליין ממציא את הקלטת האודיו הסטריאופונית

1938 ג'ון לוגי בירד משדר אותות טלוויזיה צבעוניים

1948 חברת התקליטים קולומביה מציגה את תקליט ויניל אריך נגן בקוטר 12 אינץ' המסתובב במהירות של 1/3 33 סל"ד

1949 ג'יי פורסטר מ־MIT ממציא את זיכרון המחשב המגנטי

1951 סטפן קודלסקי מפתח מכשיר הקלטה אודיוטייפ נייד

1952 התאחדות חברות ההקלטה האמריקאית קמה כדי לייצג את חברות התקליטים ◄

המשך בעמ' 8

הצפיני נא

איך לשמור על פרטיות בבית?

דו"ח אמין

עידו אמין

שמעתם על האנשים הרעים שיש באינטרנט? אלה שאורבים בצ'טים ובפורומים? אלה שיגרמו לכם להתחתן אתם בלי שהתראיתם מעולם וישכנעו את ילדיכם ללכת לביתם באישון לילה? אלה שמטרידים ואונסים? אלה שבגללם כתבת אינטרנט של אחד היומונים אינה נותנת לילד שלה להתחבר לרשת?

אז תנו לי לספר לכם על האנשים הרעים שמחוץ לאינטרנט. הרוע שלהם מקורו בבורות ובפחד מהטכנולוגיה, תופעה שגם לה יש שם: טכנופוביה. הטכנולוגיה שמשנה את העולם מדי יום ביומו כורתת את הענף שעליו יושבים האנשים האלה. היא מאיימת על יחסי הכוחות במקום עבודתם, וגם בתוך ביתם. הם פוחדים, למשל, שנשותיהם תמצאנה סוף סוף עם מי לדבר, שמישהו באינטרנט יענה להן.

ואז, הם עשויים גם להיות מסוכנים. כי הם יכולים להרים טלפון לטכנאי מחשבים, ולבקש ממנו – כגבר אל גבר – לפרוץ בשבילם אל תיבת הדואר של האשה. זה לא שנשים מעולם לא חיטטו בגרביים של בעליהן, אבל נסו לדמיין אשה משכנעת טכנאי מחשבים לפרוץ לחשבון הדואר של בעלה.

נסו לדמיין עוד משהו קטן, שנראה הרבה יותר דמיוני על רקע מה שקרה: על פי החוק בישראל (ותודה לנעמה כרמי על ההארה) העתקת דואר של מישהו אחר היא עבירה. סעיף שבע של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, העוסק בפרטיות וצנעת הפרט, קובע: "אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשימותיו". בנוסף, חוק הגנת הפרטיות תשמ"א מגדיר "פגיעה בפרטיות" בין יתר כ"העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו 15 שנים ממועד כתיבתו".

על פי אותו חוק, גם "פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך של פגיעה בפרטיות", היא פגיעה בפרטיות. כלומר, גם אם הוצאו מכתבים מתיבת הדואל של אדם ללא רשותו, ונשלחו אלי, אין לי הזכות לפרסם את הדברים. גם אם הנפגע הוא אדם מושחת שבמושחתים, זה לא משנה דבר: "במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות אין להביא ראיה או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע או בדבר אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו". לא, זה לא מדור משפטי וגם לא ייהפך לכזה. ובכל זאת, הדברים שווים אזכור, לכל מי שחושב שבאינטרנט אין חוקים.

המשפחה המאובטחת

כשאומרים "שמירה על פרטיות" במדינות נאורות מתכוונים שאסור לאף אחד להחזיק מידע עליך. בישראל, "שמירה על פרטיות" היא פשוט לשמור על המידע האישי שלך טוב טוב, בתוך ארון נעול.

לא ניכנס כאן לבעייתיות של שימוש לרעה במידע או בהיעדר מידע, משום שהבעיה שעלתה על סדר היום אינה בתחום האזרח והרשות אלא בתחום יחסי האישות.

השאלה היא, חד ו[illegible], איך לשמור על פרטיות בתוך ביתך, כאשר למספר אנשים יש גישה לאותו מחשב. אז אם את לא רוצה שבעלך יחטט לך בדואר, הנה כמה כללים.

1. מעצבן אולי לשמוע את זה שוב, ובכל זאת: סיסמה אינה משחק ילדים. היא צריכה להיות קשה לניחוש. רצוי לא לכתוב אותה על פתק חשוף, גם לא על קובץ בתוך המחשב. אם תוכנה כלשהי מציעה לשמור את הסיסמה כדי להמנע מן הצורך להקליד אותה מחדש בכל פעם – לא להתפתות.

2. גרירת קובץ כלשהו לפח האשפה אינה מוחקת אותו, היא פשוט מעבירה אותו לתיקייה הנקראת "פח האשפה", ומשם אפשר לשלוף אותו בקלות. גם אחרי שבוצעה פעולה של "ריקון" פח האשפה, הקובץ עדיין ניתן לשחזור בקלות יחסית, במיוחד במחשב שלא נעשית בו פעולה רבה של יצירה ומחיקת קבצים. כדי למחוק קובץ ללא יכולת לשחזרו יש להשתמש ביישום של "מגרסת". חפשו בארכיוני התוכנה את Shredder, תוכנה המציגה מגרסת מסמכים קטנה שטורחת ומשמידה את המסמך בתקן צבאי.

אפשרות אחרת היא להשתמש ב־Scandisk, תוכנת שירות לתיקון ואופטימיזציה של הכונן הקשיח. תוכנה זו מיועדת להאצת הגישה לדיסק (והאצת המחשב בכלל) על ידי ארגון מחדש של המידע הנמצא עליו. אגב כך, היא דורסת קבצים מחוקים לרוב. אם תוכנה זו מופעלת לעתים קרובות, היא תפעל במהירות רבה.

3. תוכנות דואר הנמצאות על המחשב המקומי לעולם לא יהיו בטוחות ממש. אם רוצים פרטיות, מומלץ להשתמש בדואר מבוסס רשת. לא לשמור את הסיסמה או את שם החשבון או הספק, אלא בזיכרון בלבד. לא להיענות להצעות הספק לשמור את הסיסמה או שם החשבון למענכם, כך שבפעם הבאה הוא יופיע לעיניכם [illegible] לעיני כל אחד אחר. איפה מוצאים שירות דו[illegible] כזה בחינם? יש עשרות ספקים כאלה, ביניהם rocketmail.com, hotmail.com, bigfoot.com, ועוד. רשימה ארוכה של שירותים נמצאת ב־

http://dir.yahoo.com/Business_and_Economy/Companies/Internet_Services/Email_Providers/Free_Email

אם משתמשים בדואר מבוסס רשת, צריך לזכור שחלק מהכתובות נשארות ב"היסטוריה" שהדפדפן אוגר. כך אפשר, למשל, לגלות שהשתמשת בשירות דואר רשת.

4. כל הסיבונים הכרוכים בדואר אלקטרוני מחמירים כשמדובר ב־ICQ. זו תוכנה כה זמינה וטבעית עד שנוטים לשכוח שבעצם היא שומרת כל מסר שנכתב בה אי פעם. כדי למחוק את המסרים, יש להיכנס ל־view message history ולמחוק את כל ההודעות. ליתר ביטחון מומלץ מיד לאחר מכן לשלוח הודעה קטנה כדי שמשהו גם ייכתב באותו המקום.

5. תוכנה שנקראת PGP, שכבר הוזכרה כאן בעבר, עברה דרך ארוכה מאז נולדה לפני שנתיים, אפופת קרבות במוסדות השלטון בארה"ב. היום אפשר להשיג גירסאות שלה המותרות לשימוש מחוץ לארה"ב, ויש תוכנות דואל שבהן אפשר לשלבה. החסרון: התוכנה אינה פשוטה, ואי אפשר להסתיר את עצם השימוש בה.

6. ולסיום, תותח האבטחה. http://www.anonymizer.com הוא אתר ותיק המציע כמה שירותי אנונימיות, המוביל שביניהם הוא דואל אנונימי. הכוונה היא שאפשר לשלוח דרך האתר דואל לכל יעד, בלי שיוודע מי שלח את הדואל, מתי ומאיפה. האתר מציע גם שירותי גלישה ללא אפשרות מעקב וזיהוי, ואף הקמת אתר אינטרנט אנונימי. חלק מהשירותים ניתנים בחינם.

איש לא כתב ביקורת על ספריו

האנשים שבונים את האינטרנט בישראל, והפעם: **עופר אלון**, מקים אתר לשיריו של אביו, יונה אלון

טכנולוגיה זה טוב או רע למשוררים? מצד אחד ישנה ההתמכרות לתקשורת מהירה, דלת שפה ולעתים קרובות עילגת, שאין בה מקום לרגעים של עצירה והתבוננות. מצד שני, בזכותה נולדה כיכר שוק חדשה, מקוונת, שכל אדם יכול להתבטא בה, להשמיע שירה ולהקשיב. עופר אלון, למשל, החליט לנצל בדיוק את התכונות האלה של האינטרנט כדי להציע לאבא שלו, המשורר יונה אלון, מקום לחשוף את שיריו אחרי שנים של מה שעופר מגדיר "התעלמות גמורה של הממסד הספרותי".

עופר אלון, ירושלמי בן 34, עורך תוכניות ב"קול ישראל" בערבית, קנה מחשב בשנת 1998, התחבר לאינטרנט והתחיל לגלוש. הוא גילה את האתר של מגוון, שמעמיד לרשות הגולשים מרחב של שלושה מגה בייט בחינם לבניית אתר, בכלים פשוטים שאינם מצריכים ידע מוקדם בשפת html. "כל מה שהייתי צריך לעשות זה להקליד טקסט ולהעלות קבצים. אז נולד אצלי הרעיון להקדיש את האתר לשיריו של אבי. אבי התלהב, זו נראתה לו דרך טובה להגיע לקהל קוראים תוך עקיפת הממסד הספרותי שהתעלם ממנו. שיריו מעולם לא פורסמו בעיתונות ואיש לא כתב ביקורת על ספריו".

יונה אלון, גימלאי בן 64, יליד קיבוץ עין־שמר המתגורר כיום בירושלים, הוציא לאור את ספרו הראשון, "אין רשעים בעולם", כבר בשנת 1968. מאז לא פסק לכתוב. באתר אפשר למצוא רשימה מלאה של ספריו – ספרי שירה ופילוסופיה – לצד קובצי קול של אלון מקריא מבחר מיצירותיו.

על מספר המבקרים המגיעים לאתר כדי לקרוא שירה, אומר עופר אלון: "אני לא יודע מכיוון שלא שמתי מונה כניסות באתר, אבל דרך הפורטל החדש נענע, נכנסו אלינו כמה עשרות גולשים תוך ימים ספורים. אלה מהם ששלחו לי תגובות, ובהם משוררים, אהבו בהחלט את הרעיון של פרסום שירה ברשת. הידיעה שהוא יכול לכאורה 'להיפגש' עם הקוראים שלו חשובה לאבי מאוד כמשורר".

אלון הבן מעיד על עצמו שהוא גולש שעות רבות בכל שבוע, גם בבית וגם בעבודה. "האינטרנט הוא מקור מידע חשוב למערכות החדשות ברדיו בערבית", הוא אומר, "מכיוון שיש עשרות אתרי עיתונים, תחנות שיגור וידיעות מהעולם הערבי, בנוסף לאתרי חדשות מהארץ ומהעולם. בסך הכל אני נהנה מאוד לגלוש ברשת. כל יום נוספים אתרים ותכנים. אני רווק ואחד התחומים שאני מחבב במיוחד הוא אתרי היכרויות".

אלון מבטיח לנצל את העובדה שבניגוד לספר שירים מודפס, את האתר אפשר לשכלל ולעדכן. "כל הזמן צצים לי ולאבי רעיונות חדשים. כרגע אני מוסיף לאתר שירים חדשים שאבי כותב, ולאחרונה הוספתי מדור אימרות וכן חלק באנגלית שכולל את התרגום המלא של הספר האחרון של אבי. התחלתי גם לשלוח שירים מתורגמים לאתרים בחו"ל וחלק מהם עומדים להתפרסם בקרוב מאוד באתר שירה באטלנטה".

http://come.to/yona

דפנה לויינוביץ
daphna@haaretz.co.il

המרד

לא חייבים ללכת עם מיקרוסופט או נטסקייפ. יש עוד דפדפנים

גיא גרנ'יט

http://get.to/guy_g

NeoPlanet

NeoPlanet איננו דפדפן בפני עצמו, אלא מעטפת דפדפן המתלבשת על אינטרנט אקספלורר (גרסה 3.0 ואילך, גרסה למקינטוש עדיין בפיתוח). ככזה, הוא מציע את יכולות המולטימדיה, התמיכה העברית והיציבות של אקספלורר 5, עם היצע ייחודי לו.

שלושה מאפיינים עיקריים ל־NeoPlanet: 1. ערוצים – שיוט ברשת כ"זאפינג" בשלט הטלוויזיה. ב־NeoPlanet נעשתה חלוקה נכונה ויעילה של אתרי אינטרנט לערוצים וקטגוריות, מה שמקל על הגלישה. 2. יצירתיות – התאמתו האישית של הדפדפן כוללת גם אפשרות להחלפת מראה הדפדפן. מעל 180 ערכות כאלה, הכוללות ממשק מעוצב, אנימציה וצלילים, ניתנות להורדה מהרשת. 3. חדשנות – זה הדפדפן הראשון שהציע גישה ישירה לאתרים שתוכנם דומה (כמו What's Related מבית Alexa), תכונה שאומצה בגרסאות האחרונות של נטסקייפ ואקספלורר. הדפדפן גם כולל כלי חיפוש המאגד כמה מאגרי מידע לטיפול ביותר מתריסר סוגי שאילתות. גם תכונה זו מופיעה בגרסה 5 של אקספלורר.

NeoPlanet פועל כמו אקספלורר. הוא כולל תוכנת דואל עצמאית מתקדמת, כלי חיפוש משולב, אפשרות החלפת מראה והוספת ערוצי אינטרנט ללא אתחול הדפדפן. בעיה: נוטה להיתקע כשהעומס על מערכת המחשב כבד במיוחד.

NeoPlanet, 1.8 מ"ב. דרישות מערכת: חלונות 95/98 או NT, אקספלורר 3.0 ומעלה

http://www.neoplanet.com

NetCaptor

דפדפן מעטפת נוסף לאקספלורר (גרסה 4.01 ומעלה). יתרונו של NetCaptor הוא היכולת לגלישה מהירה בכמה אתרים בו בזמן ובאותו חלון. הגורם היחיד שיכול להגביל את מספר האתרים שבהם אפשר לצפות ברגע נתון הוא כמות הזיכרון של המערכת. NetCaptor אינו כולל תוכנת דואל או עורך אתרים, אך הוא מפנה את הגולש לבחור תוכנת דואל או עורך כרצונו. אפשר גם לסגור חלונות הנפתחים מעצמם, לבטל טעינת קטעי מדיה וגם לאגר אתרים שעוסקים בנושא מסוים, ובעתיד לגשת אל כולם יחד בלחיצה אחת (CaptorGroups). חסרון: התוכנה נתקעת לעתים עם סגירתה. הגרסה המחולקת חינם כוללת באנר פרסומת זעיר. מחיר התוכנה 19.95 דולר.

NetCaptor, 995 ק"ב. דרישות מערכת: חלונות 95/98 או NT, אקספלורר 4.01 ומעלה

http://www.netcaptor.com

Opera

דפדפן מהיר, פשוט ורב תכליתי.

Opera פופולרי בזכות מהירות הטעינה של הדפים; החיסרון: תשלום 35 דולר לאחר חודש של שימוש. Opera מאפשר גלישה בכמה אתרים דרך אותו חלון, תוכנות הדואל וקבוצות הדיון המצורפות טובות, אך אינן מחדשות. הדפדפן תומך בתקני האבטחה, התצוגה והקידוד המתקדמים ביותר. כדי להריץ יישומי ג'אווה צריך להתקין פלאג אין מיוחד מתוצרת סאן. Opera הותאם גם למשתמשים עם מוגבלויות גופניות, והוא מציע אפשרות להתאמה אישית מדוקדקת בכל תחום כמעט. התו[...]יא שליטה רבה בידי הגולש, ולעתים זה מסחרר. עכשיו כולל הדפדפן את HotList, מעין ערוצי אינטרנט שהשימוש בהם די מסורבל למתחילים.

Opera, 1.3 מ"ב[...] דרישות מערכת: חלונות 3.x/95/98 או NT

http://www.opera.com

Netomat

למי שרוצה לסבך את החיים. הדפדפן הלא ליניארי הראשון, Netomat, הושק לפני כשבועיים. שאיבת המידע מהרשת ואופן הצגתו נעשו ביוזמת מסייג' ויסניווסקי, אמן ניו יורקי. במקום שיטת הדפדוף הרגילה – קדימה ואחורה בין דפי html שונים – מגדיר הגולש נושא מסוים והדפדפן מפיק עמוד הכולל שבבי מידע מסוגי מדיה שונים שקובצו לדף אחד. הרבה דברים מוצאים מהקשרם בשיטה זו, אבל אי אפשר לומר שזה לא מעניין.

Netomat. דרישות מערכת: חלונות 95/98 או NT, כשבמערכת המחשב מותקנת מכונה וירטואלית של ג'אווה (http://www.microsoft.com/java/vm/dl_vm151.htm)

http://www.thing.net/~pomaga

דפדפנים לילדים

SurfMonkey הוא דפדפן מעטפת אלטרנטיווי וידידותי המתלבש על אינטרנט אקספלורר (4.01 ומעלה). הילד גולש בסביבה בטוחה, עם תכנים מסוננים והגנה מרבית, בליווי קוף חייכני המשמש מדריך גלישה אישי, ודואג לשקט הנפשי של ההורים. הדפדפן מגיע עם תוכנת דואל ותוכנת שיחות – שתיהן כוללות כלי סינון והותאמו במיוחד לשימושם של ילדים.

SurfMonkey, 1.9 מ"ב לגרסה ממוזערת, 13.4 מ"ב לגרסה המלאה. דרישות מערכת: פנטיום במהירות 133MHz המריץ את חלונות 95/98. רזולוציית מסך של 800X600

דפדפנים ייעודיים

לא כל דפדפן צריך לעשות הכל. כמה דוגמאות לדפדפנים שהתמקצעו.

- **DigiCams** מאפשר צפייה בתמונות של מצלמות רשת. אפשר לנוע בין תמונות המשודרות ממצלמות שונות, לבחור את זמן רענון התמונה ולקטלג מצלמות אהובות בסימניות ובכפתורי גישה מהירה.

DigiCams, 1.3 מ"ב. דרישות מערכת: חלונות 95/98 או NT, מחשב 486 במהירות 66MHz ומעלה

http://www.rocketfx.com

- **Cyberworld Viewer** מאפשר סיור בעולמות וירטואליים ריאליסטיים הנטענים במהירות, כשהגרפיקה מותאמת לשימוש באינטרנט. אפשר לשוטט, לסובב אובייקטים תלת ממדיים ולנוע בחלל תוך שימוש בכל נקודת מבט אפשרית כמעט. האיכות טובה וקשה לזהות את נקודות החיבור בין משטחי הדו ממד לתלת ממד.

Cyberworld Viewer, 1 מ"ב. דרישות מערכת: חלונות 95/98 או NT (עם SP3), פועל עם אקספלורר או נטסקייפ

http://www.cyberworldcorp.com

- **MicroBrowser**, דפדפן קל שמספק פרשנויות כלכלה בטקסט, אודיו ווידיאו. הגולש בוחר את הנושאים שבהם הוא רוצה להתעדכן, ומקבל דיווחים מעודכנים לשולחן העבודה שלו. התוכנה מאפשרת גם קבלת מידע מרשת מחשבים פנימית.

MicroBrowser 375 ק"ב. דרישות מערכת: חלונות 3.x ומעלה

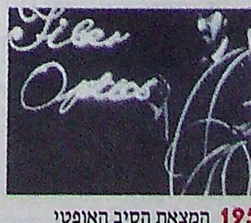
http://www.microbrowser.com

- **Tango Multilingual Browser**, דפדפן רב לשוני המציע תמיכה בכ-90 שפות. ניתן חינם ל-30 יום.

http://www.alis.com/internet_products/try_form.en.html

מרכז המידע של Cnet לענייני דפדפנים מכיל חומר רב בנושא, מרכז להורדת דפדפנים, מבחנים השוואתיים וחדשות

http://www.browsers.com

1955 המצאת הסיב האופטי

1956 אודיוטייפ מוקלט מראש, בסטריאו, עם גלגלים גלויים, יוצא לשוק;

מכשירי הקלטה בווידיאו מפותחים בארה"ב;

IBM משווקת דיסק קשיח שמאחסן 5 מגה בייט על גבי 50 דיסקים שרוחבם כ-60 ס"מ

1958 תקליטים סטריאופוניים מוצגים

1959 זירוקס מציגה את מכונת הצילום

בלילות הקיץ החמים, שום דבר אינו יורה

שני משחקי אקשן חדשים. באחד מפלצת, חיזר וחייל, בשני מלאך ודי

Alien Vs Predator (להלן VPS) הוא המשחק המפחיד ביותר שנמצא היום על המדפים. ואיך לא, עם השילוב של החיזרים המחרידים מ"הנוסע השמיני", והיצורים הרצחניים מ"הטורף" לדורותיה. שני הגזעים הדמיוניים אמנם מעולם לא נפגשו על מסך הכסף, אבל נפגשו בחוברות קומיקס אזוטריות. פוקס היא לא חברה שתחמיץ אפשרות לעשות כסף, לכן הוחלט על השידוך הבלתי נמנע כמשחק מחשב.

זה משחק פעולה בגוף ראשון, עם גימיק מרכזי: משחק משולש. אפשר להיכנס לגוף החיזר החלקלק מ"הנוסע השמיני" ולקרוע לגזרים את הטרף עם הציפורניים והזנב; אפשר להילחם עם כלי הנשק הפנטסטיים של הטורף, ולנסות לשרוד כחייל מרינס עם גלאי תנועה ומרחק – כמו בסרט.

הגרפיקה של המשחק לא מדהימה, אך היכולת לגלם את דמותם של בני שלושת הגזעים השונים הופכת את VPS למשחק מהנה מאוד. כחיזר אפשר לנוע במהירות מסחררת ולטפס על קירות; כטורף מרגישים את תאוות הציד, וכחייל מרינס מתמודדים עם כולם, אבל הפעם כיצירי כפיו של המחשב, הניחנים באינטליגנציה מלאכותית שהופכת אותם למכונות מוות איומות.

אחת הבעיות המרכזיות במשחק: העדר עלילה. במשחק שאמור להתבסס בצורה עקיפה ככל שתהיה על הסרטים שמהם צמח, היה אפשר לצפות ליותר השקעה. כשחושבים על זה שוב, מבינים שאי אפשר לדרוש זאת ממשחק שנוצר אד־הוק מגיבורי סרטים שונים, רק כדי לעשות קופה יפה.

למרות בעיות לא קלות שממנו סובל המשחק, הוא בסך הכל מספק את הסחורה: משחק פעולה מהיר, אלים ובעיקר מפחיד. בשביל מה שהוא, בלי להתיימר להיות משחק הדור, VPS בהחלט יכול לשמש כאמצעי מצוין לפרוק אגרסיות בקיץ.

Alien vs. Predator. יבוא ושיווק: הד ארצי מולטימדיה. דרישות חומרה: פנטיום 200, 32 מגה בייט ראם, 100 מגה בייט ראם, כרטיס האצה גרפי. 209 שקלים. דמו:

http://www.gamespot.com/action/avp/demos.html

טראח לי מלאך

"Requiem: Avenging Angel" של 3DO הוא משחק פעולה בגוף ראשון. מלאכי המלאך בבעיה: רוב עמיתיו מאסו ב[illegible]ת החסדים המאפיינת את היצורים המכונפים הללו, ופנו לדרך הרוע. השחקן נאלץ (שוב) להציל את המין האנושי מציפורני שוכני הגיהנום ולהחזיר את העולם למצבו הקודם.

כמו בכל משחק אקשן שמכבד את עצמו, גם ברקוויאם לא יפסח מלאכי (שהוא מכוער מאוד בשביל מלאך) על מ[illegible] הירייה המסורתית, רובה הציד ומשגר הרקטות. מלאכי יפלס את דרכו בעיר מוזנחת ועתירת מקורות ביוב מצחינים, ויטבח ברעים. מה שיש למלאכי שאין לכוכבי משחקי אקשן אחרים, הם הכוחות המלאכיים המיוחדים – ריצה מהירה, יכולת ריפוי, שיגור ברקים וגולת הכותרת: ההמלחה. היכולת להפוך את האויבים לנציבי מלח – משחק המושפע מהמקורות. כל זה טוב ויפה, והופך את רקוויאם לבעל ערך מוסף, אבל בעידן שלאחר Half–Life, זה פשוט לא מספיק.

האינטראקציה עם דמויות אחרות במשחק מוגבלת, הסיפור מגוחך והדיאלוגים לא אמינים. גם הנוכחות המעטה של אזרחים חפים מפשע בכרך שבו מתנהל המשחק אינה הגיונית. היא אמנם מתורצת בתחילת ו משחק בכך שעל העיר מוטל עוצר, אך גם כשנכנס ים למבנים המצב לא משתנה.

הגרפיקה ברקוויאם מרשימה (על מחשבים חזקים עם מאיצים גרפיים) אבל העיצוב קצת משעמם. האינטליגנציה של האויבים גבוהה. פעמים רבות הם יפתיעו מאחור (לפעמים נדמה שהם פשוט צצים מהאין), וכמעט תמיד הם עובדים בצוותים.

רקוויאם אמנם לא מחדש, אבל בכל זאת מספק את הסחורה – דם, אש ותמרות עשן. להתייחס אליו כמו להצגה יומית ביום חם, ואין סיכוי להתאכזב.

Requiem: Avenging Angel. יבוא ושיווק גלובוס יונייטד אינטראקטיב. דרישות חומרה: פנטיום 32, 166 מגה בייט ראם, 116 מגה בייט פנויים על הדיסק הקשיח. 229 שקלים. דמו:

http://www.3do.com/products/pc/requiem

שחר סמוחה

יותר טוב מחוברת

דרור פרייז, בן 9, שיחק ב"קרבות בחשבון" ונהנה

משהו כמו פעמיים בשבוע גועשת הרשת בגלל וירוס חדש וקטלני. יוצרי הסי־די רום הלימודי "קרבות בחשבון", החליטו להפוך את הפרנויה להנאה לימודית. העלילה מספרת על "מפלצת וירוס" הרסנית, שבאישון לילה חודרת אל תוך המחשב האישי ומאיימת לחסל את כל התוכנות והמשחקים המותקנים בו. אם זה לא מספיק, היא מאיימת גם על רכיבי חומרה חסרי הגנה. כוח מיוחד הנקרא "כוח אלפא" (השחקן) הוקם כדי לעצור את הווירוס ולמנוע את חיסול המחשב. הדרך היחידה לנטרל את "מפלצת וירוס" היא באמצעות פתרון בעיות מתמטיות בסיסיות.

"קרבות בחשבון" מורכב משבעה משחקים שונים הדורשים מהלומד יכולת ריכוז וקואורדינציה גבוהים. כל משחק מתרכז בנושא שונה, החל מפעולות חיבור וחיסור ועד לתרגילי הנדסה. אפשר גם למצוא בו ערכת לימוד בת 15 שיעורים, המלמדת את הילדים חוקים בסיסיים ומתקדמים בחשבון, הנדסה ודיאגרמות.

דרור פרייז, בן 9 מתל אביב, מודה שהתקנת המשחק וההשתלטות עליו לא היתה מסובכת. הדיבוב העברי והתפריטים הנוחים כיוונו אותו בכל צעד. כל משחק מורכב משלוש רמות קושי. דרור העדיף תמיד את הרמה הקשה, שהיא לדבריו "הרבה יותר אתגרית ומהירה".

למי בעצם מיועד המשחק?

דרור: "המשחק מיועד לכל מי שמתקשה בחשבון ורוצה לתרגל בדרך שונה מהמסגרת הכיתתית. למעשה גם מי שלא מתקשה יכול למצוא עניין במשחק ולוותר על השיעורים הנלמדים בו. גם אנשים מבוגרים שמוכרים בשוק יכולים ללמוד מהמשחק, כדי שלא יטעו".

למדת דברים חדשים?

"לא. הכל כבר למדתי בבית הספר. לעומת זאת, המשחק עזר לי מאוד בתרגולים. הרבה יותר כיף לתרגל תוך כדי משחק מאשר בכיתה. במחשב אני יכול להרשות לעצמי לטעות. בכיתה לא".

תמשיך לשחק?

"אני חושב שכן. המשחק עצמו מאוד כיפי. אני מעדיף לתרגל חשבון באמצעות משחק מאשר להשתמש ב"חוברות עבודה" המשעממות שאמא שלי קונה לי כל קיץ. המשחק עונה על הציפיות ועשוי די טוב. אני מאוד נהנה ממנו כי צריך לחשוב מהר. ילדים יותר קטנים עלולים להתקשות".

למי אתה ממליץ לרכוש את המשחק?

"אני ממליץ בעיקר לילדים שמתקשים בחשבון, כי הם יכולים ללמוד ממנו. ילדים מצטיינים יכולים יותר ליהנות מניצחון. המשחק בנוי בצורה שניתן לצבור נקודות. לא תמיד קל לשבור את השיא של עצמך כל פעם מחדש".

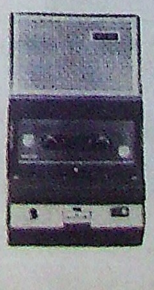
ואיך אתה בחשבון?

"ככה ככה. המשחק עוד יכול לעזור לי".

"קרב בחשבון", הוצאת קומפדיה. מחיר: 159 שקלים

עידו דב

1963 פיליפס מדגימה קומפקט קלטות אודיו; חברת סוני מציגה מכשיר הקלטה וידיאו בעל גלגלים

גלויים, לצרכן

1965 קלטות אודיוטייפ בעלות שמונה רצועות מפותחות על ידי ויליאם ליר; מחשבים מתקשרים בינהם באמצעות חיבור במהירות של 1200 ביט לשנייה

1966 זירוקס משווקת את מכשיר הפקס הראשון

1967 אמפקס מציגה את מכשיר הוידיאוטייפ הנייד

1969 סוני מציגה את קלטת הוידיאו מסוג U–Matic ביפאן

1971 פרויקט גוטנברג מתחיל להעביר יצירות ספרותיות לפורמט דיגיטלי ◄

שערי מטבע חוץ, סרטים באורך מלא, ואיך להתגונן מפני יכולות החיפוש של וואלה ונענע

קפטן יקר, פעמים רבות אני שומע מושגים מעולם המחשבים והאינטרנט שאינני מזהה (כמו ADO ו־MIPS). אין בי האומץ להודות בבורותי אך גם אינני יודע היכן למצוא להם פירוש. התוכל לעזור?

שגיא

הקפטן משיב: האתר המצוין http://www.whatis.com הוא הפתרון לבעיה שלך ושל יתר הקוראים. היכנס לאתר, הקלד את המונח המסתורי והאתר כבר יסביר לך הכל. חוץ ממושגים יש גם הסברים כלליים על האינטרנט: איך זה עובד, מי מנהל את זה, היסטוריה וכד'. לפעמים יש מושגים שיופיעו דווקא ב"נט לינגו"

http://www.netlingo.com

קפטן שלום, לצורך עבודתי אני זקוק במהלך יום העבודה לשערי מטבע חוץ, ופרסום השער לקראת הערב אינו מספק. כיצד אפשר להתחבר לאתר לצורך קבלת מידע שוטף?

זאב

הקפטן משיב: ב־http://www.bloomberg.com שערי המטבע מעודכנים באופן שוטף. זהו אתר כלכלי משובח ומומלץ גם להתעדכנויות שערים וחדשות משווקי ההון העולמיים.

לשערים עבור ל־

http://www.bloomberg.com/markets/currency.html

קפטן שלום, האם יש אתר שבו אפשר לראות סרטים באורך מלא?

שירי

הקפטן משיב: אכן, יש אתר שכזה. אמנם רוב הסרטים נלקחו מהשורות האחוריות של מדפי הסרטים בחנות הווידיאו, והם נטולי תרגום, אך בלילות משעממים במיוחד אפשר לשבת עם גיגית פופקורן וסבלנות של ברזל ולצפות בסרט. הסרטים התיעודיים שבאתר דווקא מצדיקים התעניינות.

כתובתו: http://www.broadcast.com/video

יש להירשם בכניסה הראשונה אך הרישום הוא לצרכי מעקב בלבד ואינו עולה כסף.

קפטן שלום, הייתי רוצה לבנות אתר אינטרנט (כמו שלך). כיצד ניגשים למשימה?

ישי

הקפטן משיב: עוברים ל־www.tips-tricks.com ומקבלים את כל מה שבונה אתרים מתחיל צריך לדעת בטרם הוא ניגש לבנות את האתר של הקפטן.

קפטן הצילו, בכל פעם שאני לוחץ על לינק מהאקספלורר נפתח לי הנטסקייפ. מה עושים?

ריקי

הקפטן משיב: יש להגדיר מי הוא דפדפן ברירת המחדל. ההסבר לכל דפדפן קצר אך יש כמה וכמה דפדפנים ולכן נחסוך במקום ונבקש ממך לעבור ל–

http://www.chami.com/tips/internet/043099I.html

בצע באדיקות את ההוראות לדפדפן שברשותך והבעיה תחלוף מן העולם.

קפטן, בכל פעם שאני נכנסת לקומיוניקייטור הוא מבקש ממני לבחור משתמש. כיצד אוכל לגרום לו להגיע למשתמש מסוים ללא שאלות מיותרות?

מיכל

הקפטן משיב: שמים את העכבר מעל לקיצור הדרך של הקומוניקטור על שולחן העבודה. לוחצים על הכפתור הימני ובוחרים ב־Properties. אם התוכנית שמופיעה היא:

C:\Program Files\Netscape\Communicator\Program\netscape.exe

עליך להחליף אותה ב:

D:\Program Files\Netscape\Communicator\Program\netscape.exe–P"YourName"

(YourName [illegible] שם הפרופיל שבו את משתמשת בדרך כלל).

קפטן שלום, יכולות החיפוש החדשות של נענע ווואלה גורמות לאנשים להגיע לדפים שלא הייתי רוצה [illegible]או באתר שלי. האם יש דרך להתגונן בפניהן, אך להציג בכל זאת את מה שאפשר?

גיל

הקפטן משיב: כדי להגן על עצמך, עליך ליצור קובץ בשם robots.txt במדור הראשי באתר שלך.

אם אתה רוצה לחסום לחלוטין את הגששים למיניהם, שים בו את שתי השורות הבאות:

```
User–agent: *
Disallow: /
```

אם אתה רוצה לחסום מדורים או קבצים מסוימים שים בקובץ:

```
User–agent: *
Disallow: /private/
Disallow: /private.html
```

כאשר /private/ הוא המדור עליו אתה רוצה להגן, ו־private.html הוא קובץ שאתה רוצה לשמור לעצמך.

בהצלחה.

קפטן שלום, אני מחפש חומר על תשתית האינטרנט בעולם ובארץ. ניסיתי בכל סוגי מנועי החיפוש אך לא מצאתי מקום שייתן באופן טוב את כמויות המחוברים ואיזה סוגי קווים מותקנים בארץ ובחו"ל. האם אתה יודע היכן ניתן לחפש מידע זה? בתודה מראש,

רני

הקפטן משיב: הנה כמה מקומות להתחיל בהם (שוב) את החיפוש:

http://freesoft.org/CIE/index.htm

http://www.uvc.com/gbell/promo.html

http://navigators.com/internet_architecture.html

http://nic.merit.edu/ipma

http://dir.yahoo.com/Computers_and_Internet/Internet/Statistics_and_Demographics

1972 אינטל מציגה מעבד הרץ במהירות של 200 קילוהרץ

1973 מפותח פרוטוקול העברת קובץ (FTP)

1975 מפותח המחשב האישי הראשון - ltair 8800

1976 המעבד המרכזי 8085 של אינטל רץ במהירות של 5 מגה הרץ; JVC מציגה קלטת וידיאו בפורמט VHS; יוניברסל ודיסני תובעות את סוני שעודדה הפרה של זכויות יוצרים באמצעות בטה־מקס

1979 סוני מציגה את הווקמן

1982 פיליפס וסוני מציגות פורמט תקליטור אודיו דיגיטלי; מעבד של אינטל רץ במהירות של 6, 10 ו-12 מגה־הרץ

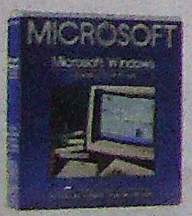
1984 אפל מציגה את המקינטוש; מספר המחשבים המארחים באינטרנט (hosts) עולה על 1,000;

פיליפס וסוני מפתחות פורמט סי־די־רום עם יכולת אחסון של 650 מגה בייט; סוני מציגה את הדיסקמן

1985 מודם של יו־אס רובוטיקס פועל במהירות של 2400 ביט לשנייה; AOL מתחילה לעבוד;

מיקרוסופט מציגה את תוכנת חלונות 1.0

MailAlert היא תוכנה שמעשירה באופן משמעותי את חוויית קבלת הדואל. התוכנה מקושרת אוטומטית לתוכנת הדואל, היא מקדימה להודיע על הגעת מסר חדש, ומסייעת בניהולו. אפשר להגדיר אילו צלילים, תמונות וקליפים יודיעו על הגעת הדואל, ואפילו להתאים התראות אישיות לשולחים שונים. התוכנה כוללת כלים שימושיים נוספים לניהול הדואל: תשובה או העתקה אוטומטית של מכתבים לכתובות אחרות, קריאת כותרות לפני הורדת הדואל וכלים לחסימת דואר זבל. אפשר להתרשם מהתוכנה בחינם למשך 30 יום. מחיר הגרסה הרשומה 15 דולר.

MailAlert, גודל הקובץ: 3.5 מגה בייט.

http://www.mailalert.com/software/mailalert/mainst.exe

קפטן אינטרנט בודק

תוכנות

השעה שמונה, יש לך מסר מאמא והצעת המכרז שלך ברשת התקבלה. תוכנות מתריעות

Multilingual Speaking Clock הוא שעון מעורר דובר, בממשק דמוי תצוגת השעונים הדיגיטליים הביתיים. השעון יאמר מה השעה לפי בקשה או יתריע על שעה מסוימת כמו כל שעון מעורר רגיל, אבל בקול אנושי ובמגוון שפות. אפשר גם לצרף קובצי קול להעשרת הודעות השעון. הקבצים המרחיבים את פעילות השעון לשפות נוספות (עדיין לא עברית) ניתנים להורדה באתר הבית של מחבר התוכנה. באתר גם מבטיחים שבקרוב תצא גרסה גם בעברית.

Multilingual Speaking Clock, גודל הקובץ: 85 קילו בייט.

ftp://ftp.simtel.net/pub/simtelnet/win95/clocks/spcl12b.zip

AcuBid Auction Alert היא תוכנה חכמה לניהול הצעות במכרזים ברשת. התוכנה תומכת במעקב אחר ההצעות שהגשתם ואחר ההתקדמות שלהן באחד האתרים הפופולריים למכרזים פומביים, כמו אמאזון, יאהו! וכמובן Ebay. כל מה שצריך לעשות הוא למלא את פרטי ההצעה, והתוכנה תבצע את המעקב הנדרש ותספק תוצאות דרך החלון שלה או בצורת סרט נע שירצד בתחתית המסך. היכרות טובה עם שוק המכרזים הפומביים ברשת מומלצת למשתמשי תוכנה זו.

AcuBid Auction Alert, גודל הקובץ: 2.2 מגה בייט.

http://www.cts.com/king/acubid/acubid.exe

ווייק אפ אנד סמל

מזכר לתעשיית המוסיקה: הענשת הצרכן אינה התשובה. הגיע העת להאזין לצלילי העתיד

Wired

MP3 מאפשר להוריד מוסיקה מהאינטרנט בקלות, זה נכון, אבל הוא עושה הרבה יותר מכך: MP3 מתנגש חזיתית עם חוקי זכויות יוצרים מיושנים – חוקים שמנהלי חברות התקליטים נאחזים בהם בניסיון לשלוט בשוק עתידי, שבו מוסיקה תהיה קיימת רק בצורת ביטים. בהתאחדות תעשיית ההקלטות באמריקה

(RIAA) התעלמו בשנים האחרונות מן העובדה הפשוטה שחוקים ישנים ומודלים עסקיים מיושנים לעולם לא יעצרו את הטכנולוגיה. במקום שהתעשייה תתרכז בעידוד פיתוח פורמטים להורדה און־ליין, שנועדו לצרכן – מה שהיה צריך לעשות – התרכזו שם בלהבטיח לאמנים שלא יעשקו את יצירותיהם.

מטרת חוק זכויות יוצרים היא להגן על הביטוי הפיסי של רעיונות – מוסיקה, שירה, סרטים, ספרים, תוכנה, תסריטים, וידיאו, וכו'. זכויות יוצרים מספקות מונופול זמני, המאפשר למחזיק בהן להגביל את זכויותיהם של אחרים להעתיק את ביטוייו ללא רשות (פירוש הדבר, בדרך כלל: מבלי לשלם עליהם). אבל כשהעתקה פיראטית נהפכה קלה כמו לחיצה על עכבר, עמוד התווך מהמאה ה־18, שעליו נחה ההגנה המשפטית של קניין רוחני, מאיים לקרוס.

כמו מיליארד מכונות צילום על טריפים, מנועי ההעתקה וההפצה ברשת הפכו את חוק זכויות היוצרים על גבו. כ־846 מיליון תקליטורים נמכרו בשנה

שעברה, אבל כ־17 מיליון קובצי MP3 מורדים מהאינטרנט בכל יום: כמעט 3 מיליארד קבצים במחצית הראשונה של 1999. עכשיו, עם הופעתם של נגני MP3 שולחניים, כמו RealJukebox של ריל נטוורקס, ומכשירים ניידים חדשים, כמו Rio של דיאמונד, המספר ינסוק. ההגנה שמספק חוק זכויות יוצרים עדיין קיימת, אבל שאלה אחת מנקרת: האם היא שווה משהו? התשובה – שגורמת למנהלי חברות הקלטה להחוויר – היא: כנראה שלא.

ארגון הזכויות האינטלקטואליות העולמי, שנוסד ב־1970 ומייצג 171 מדינות, אחראי להגנת הזכויות הבינלאומיות של יוצרים ובעלי קניין רוחני. אבל עם הגידול המדהים של מהפיכת המוסיקה און־ליין, הארגון עדיין מנסה להדביק את הפער.

מחשב יעלה לרשת מוסיקה המוגנת על ידי זכויות יוצרים, שכל אחד יוכל להוריד אותה למכשיר הריו.

בבית המשפט טענה דיאמונד שחוק הקלטות האודיו הביתיות עוסק במכשירי הקלטה, ולכן אינו נוגע לריו, שיכול להעביר פלט רק לאוזניות המכשיר. כשהיא

ממשל קלינטון ניסה לתמוך בביצורים המתפוררים של חוק זכויות יוצרים באמצעות [illegible]חקיקת "חוק זכויות יוצרים של המילניום הדיגיטלי" באוקטובר 1998. החוק מתקן את חוק זכויות יוצרים הקודם וקובע עונשים לכל מי שפורץ לתוכניות הצפנה של זכויות יוצרים, או מי שמייצר מכשירים שמתוכננים לעשות זאת.

באו[illegible]ר 1998, ביקשה RIAA להוציא צו מידי כדי לעצור את המשך ייצור מכשיר הריו של חברת דיאמונד: מכשיר נייד שיכול לאחסן 60 דקות של מוסיקת MP3. עורכי הדין של התעשייה טענו שדיאמונד הפרה את חוק הקלטות האודיו הביתיות משנת 1992. RIAA טענה שדיאמונד התעלמה משורה של הוראות בכך שלא שילמה תמלוגים על המכשירים ולא כללה בהם מכניזם שימנע העתקה סדרתית של תוכן הריו. הפאניקה (והמציאות) היתה שכל נער קולג' עם

נרחפת דרך הפרצה, טענה דיאמונד שריו הוא מכשיר אחסון, לא הקלטה. בית המשפט סירב להוציא את הצו.

חוק הקלטות האודיו הביתיות חוזר חזרה, בחלקו, להופעת מכשיר ההקלטה הדיגיטלי (DAT), ב־1990, זמן קצר אחרי שמקלטי DAT יצאו לשוק בארה"ב, פעלו

1987 ביפאן מוצג אודיוטייפ דיגיטלי (DAT);

מספר המחשבים המארחים באינטרנט עולה על 10,000; מכון פראונהופר מתחיל לעבוד על קוד אודיו חדש, שמאוחר יותר יכונה 3

1988 AT&T מתקינה את כבל הסיב האופטי הטראנס־אטלנטי הראשון

1989 מספר המחשבים המארחים באינטרנט עולה על 100 אלף

1992 מספר המחשבים המארחים באינטרנט עולה על מיליון; פקס מודם של יו־אס רובוטיקס פועל במהירות של 14.4 קילוביט לשנייה; הקונגרס האמריקאי מחוקק את חוק הקלטות אודיו ביתיות; קבוצת מומחים מאשרת מאפייני כיווץ נתונים של וידיאו ואודיו MPEG־1, כולל שכבת אודיו 3, או MP3; אפל מציגה את קוויק־טיים 1

1993 המעבד פנטיום של אינטל רץ במהירות של 66 מגה־הרץ

1994 תחת השם נטסקייפ תקשורת, מארק אנדריסן וג'ים קלארק מציגים את נוויגייטור 1.0; רוב גלייסר מייסד את Progressive Networks (ששמה שונה ל־RealNetworks ב־97'); יו־אס רובוטיקס מציגה מודם 28.8 קילו ביט; MPEG קובעת את המאפיינים הסופיים של MPEG־2 לכיווץ נתוני וידיאו ואודיו

מארק אנדריסן

1995 Progressive Networks מציגה את RealAudio 1.0

1996 MCI משדרגת את חוט השדרה של האינטרנט, בהוסיפה 13 אלף שערים ומעלה את המהירות היעילה מ־155 מגה בייט ל־622 מגה בייט

1997 דייוויד בואי מוציא חמישה שירים בפורמט RealAudio 3.0; יו־אס רובוטיקס מציגה מודמים שיכולים לפעול במהירות של 56 קילו בייט; RealNetworks מציגה את RealVideo 1.0; מייקל רוברטסון מייסד את MP3.com

מייקל רוברטסון

Rio PMP300

1998 מיקרוסופט מציגה את מדיה פלייר לחלונות; דיאמונד מולטימדיה מודיעה על פיתוח ה־Rio; RIAA עותרת להוצאת צו מניעה זמני כדי לעצור את הפצת הריו; בית המשפט המחוזי במחוז קליפורניה מרשה לדיאמונד מולטימדיה להפיץ את ריו; MPEG מאשרת את הגרסה הראשונית של MPEG־4; הקונגרס האמריקאי מחוקק את חוק זכויות יוצרים המילניום הדיגיטלי; RIAA מודיעה על יוזמת המוסיקה הדיגיטלית הבטוחה

RIAA והתאחדות המוציאים לאור של מוסיקה בארה"ב לחסימת מכירת המכשיר. מקלטי DAT יצרו העתקים של מוסיקה באיכות הקרובה לזו של קומפקט דיסק – וזה, טענה RIAA, יפגע ביכולת של אמנים להרוויח ממכירות של תקליטורים, קלטות ותקליטים. עם קבלת החוק, זכתה RIAA בהגנה של זכויות יוצרים על ידי כך שדרש שכל מכשיר הקלטה DAT שנמכר בארה"ב יצויד בטכנולוגיה שמזהה את חומר המקור, יאפשר העתקה חוזרת של קבצים מקוריים, אך לא יאפשר העתקה של אותם קבצים בני דור שני.

בדצמבר האחרון, הצטרפה RIAA להתאחדות תעשיית ההקלטות ביפאן, הפדרציה הבינלאומית של תעשיית הפונוגרפיה, מובילים בתעשיית הטכנולוגיה, וחמש חברות התקליטים הגדולות, כדי ליצור את יוזמת המוסיקה הדיגיטלית הבטוחה. חברי המיזם – הנקרא SDMI – מפתחים אמות מידה גלויות להפצת מוסיקה דיגיטלית. המטרה היא

דה חומוס

לשכנע יצרנים לתכנן מכשירים מוסיקליים ניידים ומחשבים אישיים שיהיו בעלי טכנולוגיה המאפשרת לצרכנים "לתלוש" שירים מתקליטורים – אבל רק לשימוש אישי – ומונעת העלאה או הורדה מאתרים פיראטיים.

כעת עוסק SDMI בתוכניות אחרות לעצירת המוסיקה הפיראטית באינטרנט. אחת מהן היא "טביעת מים דיגיטלית". טביעת מים דיגיטלית מוסיפה מידע לקובץ כדי לזהות את הבעלים או המקור שלו. אבל מה שנחמד בטביעת מים זה שהיא אינה מונעת העתקת קבצים, ופירוש הדבר שהיא מכבדת את זכות הצרכן לשימוש הוגן.

דוקטרינת השימוש ההוגן, שעוצבה על ידי קרבות משפטיים שהחלו עוד ב-1841, מאפשרת לבתי משפט גמישות מסוימת באכיפת חוקי זכויות יוצרים. מבחינה משפטית, שכפול של כל חומר מקורי שיש עליו זכויות יוצרים – כמה שורות משיר, למשל – מהווה הפרה. אבל שימוש הוגן

מכיר בכך שזכויות אלה אינן אבסולוטיות. הבעיה היא שלא ברור מה פירוש שימוש הוגן בדור של MP3, ובבתי משפט עדיין מתווכחים כיצד אפשר להשתמש בתוכן דיגיטלי. בינתיים, טכנולוגיות חדשות של טביעת מים עשויות לעזור להרחיב את ההגדרה של שימוש הוגן.

באינטרנט, זה יכול להיראות ככה: הורד קובץ של שיר שיש בו טביעת מים ושלח אותו בדואל לאחותך בפראג. לא נעשה כל נזק. אבל אם תנסה להוריד את אותו שיר למחשב שלך, לצרוב אותו על גבי 200 תקליטורים, ולמכור אותם באתר האינטרנט שלך, העניין מסתבך. ברגע שחוקרים דיגיטליים מוצאים עותק של הדיסק שלך, הם יכולים לבצע חיפוש מהיר באינטרנט ולמצוא את טביעת המים המתאימה.

חברות מוסיקה וטכנולוגיה נוקטות בגישות משלהן. הטכנולוגיה של סוני לדוגמה, דורשת מכשיר "מאושר" ושבבים שמוטבעים במחשב כדי לנגן מוסיקת סוני מוצפנת. שכח מהעברה של כמה שירים לחבר – אם אין לו מכשיר תואם סוני, הוא לא יוכל לנגן שירים. כמו כן, תאריכי תפוגה מקודדים לתוך הקבצים שבמערכת של סוני, אפילו שירים שהעברת לחבר הם בעלי אורך חיים מוגבל. בשעה שהיוזמה של סוני מתעלמת משימוש הוגן, היא נותרת חשופה להאקינג: אודיופיל מוכשר יכול לפצח את הצופן ולהעלות את הקוד לרשת.

באפריל הציעה מיקרוסופט טכנולוגיה משלה המכירה בזכויות יוצרים, שתוכננה לעבוד עם נגן המדיה (Media Player) החדש של החברה: השירים המכווצים נשארים נעולים עד שמשתמש משלם, באמצעות הקשת מספר כרטיס אשראי או צפייה בפרסומת. בהתאם לקונפיגורציה של

תוכנת מנהל הזכויות של הלקוח, הקובץ יכול אז להיות מועתק ומופץ בחופשיות, כמו כל קובץ MP3, או מוגבל להשמעה אחת. שיטה זו מתייחסת לשימוש הוגן אך אינה מבטיחה אותו.

במאי, נהפכה קבוצת יוניברסל לחברת התקליטים הגדולה הראשונה שהודיעה על תוכניותיה לאפשר הפצה בטוחה און־ליין. יוניברסל נכנסה לשותפות עם אינטרטראסט כדי לפתח מערכת מסחר אלקטרוני למכירת מוסיקה באינטרנט. אף על פי שהיא שומרת על חשאיות בכל הנוגע למאפיינים הספציפיים של הטכנולוגיה, אסטרטגיית ההפצה של יוניברסל היא לבנות חבילה של קובצי מוסיקה דיגיטלית שתמנע מהמקבל מלהשמיע את המוסיקה מבלי לשלם עליה. הצעד של יוניברסל הוא ניסיון לקפוץ מעל הדיון על זכויות יוצרים בבתי המשפט ולהשתמש בטכנולוגיה כדי לעבור ישירות לנושא של תשלום – הזכות האמיתית שזכויות יוצרים מגינות עליה.

אבל מי יכול לומר שהפיראטיות של היום אינה המודל העסקי הלגיטימי של המחר. ביוני, רכשה AOL את Nullsoft, יצרנית Winamp – נגן ה־MP3 הראשון לחלונות, ואת Shoutcast, מערכת המאפשרת לשדר, וכמובן לשמוע, קובצי MP3 מ"תחנת רדיו" אישית. Winamp ו־

Shoutcast מאפשרות להפר חוקי זכויות יוצרים קיימים די בקלות, אולם הצעד של AOL נותן לגיטימציה לשני מוצרים שמזה זמן רב מהווים קוץ בצלעותיה של התעשייה. AOL עשתה את חלקה בכך שהכניסה שתי אפליקציות מוסיקליות דיגיטליות חשובות לזרם המרכזי. כעת, על תעשיית ההקלטות לשנות את האסטרטגיה שלה – לפני שטכנולוגיות אחרות יעשו זאת בשבילה.

מערכות חינוך בעולם כולו נאלצות להתאים עצמן למציאות הטכנולוגית המשתנה. הקושי נובע, בין היתר, מכך שמערכת החינוך מבוססת על מנגנון של הרצאות פרונטליות – מורה מול כיתה – שיטה שלא עוברת בטבעיות למריום האינטרנטי, וגם מהעובדה שבמקרים רבים דווקא התלמידים הם בעלי הידע המקצועי בתחום.

במהפכה הזאת, אורט – רשת החינוך הטכנולוגי – לא יכולה להרשות לעצמה להישאר מאחור. האתר של אורט מנסה להיות מעין פורטל למורים והתלמידים של אורט בפרט, ולכל שאר המתעניינים בנושאים שבאתר. בראש העמוד מופיע הלוגו של הרשת, ומתחתיו חמישה קישורים מינהלתיים. אלה לא קשורים לתוכן החינוכי של האתר והיה נכון לשים אותם במקום אחר.

האתר של אורט מעוצב בצבעים נעימים – שחור וכחול על רקע בצבע קרם. בצד השמאלי ישנה רשימה של השירותים העיקריים שמספק האתר, ומימין יש יישום של ג'אווה, המספק חדשות עדכניות על המתרחש באתר וברשת אורט. המסר שמועבר לגולש במבט הראשון הוא שהאתר מספק שירותים רבים ומתעדכן תכופות.

קפטן אינטרנט נבדק
אתר

אורט, רשת החינוך הטכנולוגי
http://www.ort.org.il

מתחת לשני אלה מופיעה רשימת אתרים ונושאים שהתעדכנו לאחרונה, כמו עיתונים והודעות בפורומים, ומשמאל יש אינדקס אתרים בנושאי חינוך. את העמוד סוגרות חדשות מתוך עיתוני הרשת וציטוטים נבחרים מתוך הפורומים של אורט. העמוד אמנם מעט עמוס, אבל הארגון של התוכן מאפשר התמצאות קלה ומונע בלבול.

מערכת הפורומים בנויה במתכונת מוכרת, אבל יש גם הפתעה. בכל פורום נוסף עמוד שבו מרכז מנהל הפורום את ההודעות המוצלחות ביותר. הפורומים ממוינים לפי נושאים, וביניהם נמצאים פורומים כלליים ופורומים המשמשים לתמיכה במערכת החינוך מרחוק של אורט, "אביב".

בית הספר המקוון "אביב", בשיתוף עם סנונית, מציע קורסים שמועברים דרך האינטרנט, בנושאים הנעים מאקולוגיה ועד מידענות מתוקשבת. כל קורס מלווה במורה מוסמך ובסביבה תומכת של פורום, שבו משתתפים המורים והתלמידים. "אביב" הוא אחד הניסויים המעניינים של מערכת החינוך בישראל בהתמודדות עם אתגרי החינוך בעתיד.

גולת הכותרת של האתר של אורט היא מערכת כתב־נט. מערכת זו מאפשרת לכל תלמיד או קבוצה לפתוח עיתון מקוון. המערכת מספקת ניהול מלא של הכתבות בעיתון, ובכלל זה ארכיון הודעות, העלאת תמונות וניהול פורומים הקשורים בעיתון. כתב־נט כוללת כרגע 31 עיתונים מקוונים הנכתבים בידי תלמידים מכל הארץ. המערכת מציעה גם עמוד ראשי המיידע על כתבות חדשות בכל העיתונים, ומספקת מנגנון חיפוש בתוכם.

בהשוואה לעמל, רשת חינוך מובילה אחרת (http://www.amalnet.k12.il), אורט מובילה במגוון השירותים שהיא מציעה ובעיצוב המשובח שלה. (אם כי רשת עמל לא מפגרת בהרבה, ואפילו משתמשת בטכנולוגיות מתקדמות כמו dhtml, שרבים מהאתרים המסחריים מהססים להשתמש בהם). האתר של אורט מהווה אתגר חיובי לבכירי מערכת החינוך, בהצלחתו להטמיע טכנולוגיות בחינוך. מומלץ.

ידרן לוינסקי
http://www.extopia.co.il

1999 Audible מתחילה להציע תכנים שהוצפנו באמצעות MP3; פנטיום 3 קסיאון של אינטל רץ במהירות של 550 מגה הרץ; יבמ מציגה את פרויקט מדיסון, פלטפורמה דיגיטלית להפצת אודיו; מיקרוסופט מציגה טכנולוגית מדיה לחלונות; ריל נטוורקס רוכשת את זינג טכנולוגיה, מחלוצות ה־MPEG, ומציגה את RealJukebox; יוניברסל מיוזיק נכנסת לשותפות עם אינטרטראסט כדי לפתח טכנולוגיה למכירה מקוונת של מוסיקה; פרמיירה של סרט קולנוע הוליוודי מוצגת באינטרנט, שלושה ימים בלבד

RealJukebox

2000 MPEG מאשרת את מאפייני MPEG־4; הצגת מכשיר ריו של דיאמונד לתוכניות טלוויזיה

2001 התאחדות הסרטים האמריקאית מציעה את יוזמת הסרט הדיגיטלי הבטוח כדי ליצור פורמט קובץ וידיאו שאפשר להוריד, אשר משלב בתוכו הגנה של זכויות יוצרים

2002 MPEG מאשרת MPEG־7 המכסה תחום נרחב של חיפוש מולטימדיה, סינון, ניהול ועיבוד

2003 מכשירי רדיו אינטרנט אלחוטיים נישאים מקבלים זרימת אודיו על פי דרישה; טלוויזיות אלחוטיות נישאות משתמשות במסכי תצוגת גביש נוזלי (LCD) זולים כדי לספק וידיאו על פי דרישה

2004 סטודנטים סינים לקולנוע מפצחים את האינטראנט של פאראמאונט ומעבירים את כל התוכן לשרת של אוניברסיטת בייג'ין. במשך 79 שעות, מקבלים משתמשי האינטרנט גישה חופשית לגרסאות זרימה של אינספור סרטים קלאסיים

2008 מודמים בכבלים מצליחים להשיג נתח שוק של 50% בארה"ב

2009 רשת אי־בי־סי מציגה אופרת סבון המוקרנת רק באינטרנט, המכוונת לעובדי משרדים

2015 יאהו! מדיה רוכשת את טרנר בסכום בלתי ידוע, ומודיעה שתהיה גישה לכל התכנים העתידיים של טרנר אך ורק באינטרנט

WIRED

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

עדיעת הגולשים

צ'ט עם המודי בלוז • אתר קח-תן למוסיקאים • דפי זהב מקוונים • צ'ט עם אייזיק הייס מסאות' פארק

דוסון קריק

דוסון קריק החלה את דרכה כסדרת נעורים מתוקה, שגיבוריה הם היפים והחטובים, השנונים והפיקחים, החולמים והכואבים. אבל ככל שמתקדמת העונה, היא דומה יותר ויותר למלרוז פלייס. מוות, שיגעון, בגידות ואירועים דרמטיים שלא היו מביישים את חבורת אהרון ספלינג חילחלו גם לדוסון קריק. לצופים שנאמנותם בלתי מעורערת, האתר הרשמי של הסדרה שווה ביקור. יש בו הכל, מתיאורי פרקים דרך תמונות וקליפים עד חדשות ורכילויות ודיווחים וספקולציות וקישורים

http://www.dawsonscreek.com

אתר מעריצים חביב (אם כי אנמי למדי) מכיל גם הוא מידע על כוכבי הסדרה ועל העתיד להתרחש בה

http://www.freeyellow.com/members5/dawson-creek/index.html

בין אם נפלתם ברשתו של דוסון, הסכרין הבלונדיני המתחבט, או

נשבתם דווקא בקסמיו של פייסי, החומר הריאליסטי המפוכח – על ביקור באתר הזה אסור לוותר. תמונות, מידע, ריונים של מעריצים, קישורים עד אין קץ וגם סיפורים מהעיתונות האמריקאית. בקיצור, אתר מושקע במיוחד

http://www.dawsons-creek.com

אתר טרחני למדי, אבל היחיד שמוקדש לדיון ביקורתי בשאלות גורליות הנוגעות לסדרה, וגם מביא תקצירים מהוורדרים של המתרחש בה

http://www.dawsonswrap.com

האתר המלומד (אך הפחות מתלהב)

http://www.geocities.com/TelevisionCity/Studio/6086

האתר שטוען להיותו "אולטימטיווי"

http://www.geocities.com/TelevisionCity/Set/9351

אתרים חדשים

הספרייה העירונית של קריית גת – אפשר לבקר גם מרחוק

http://www.qglibrary.org.il

שרה חמו, כוהנת הטבעונות

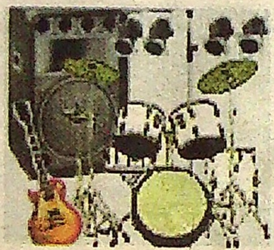
http://www.atar.co.il/naturalway

האיגוד הישראלי לקידום בריאות האשה

http://www.iaawh.co.il

אתר קח־תן למוסיקאים חובבים

http://www.zound.co.il

סקיי ליין, חברה לפיתוח אמצעי הדמיה תלת ממדיים

http://www.skyline.co.il

הקרן הממשלתית לביטוח חקלאים נגד אסונות ופגעים

http://www.nizkeiteva.co.il

אקו"ם – כל מה שרציתם לדעת על זכויות יוצרים

http://www.acum.org.il

המצב

1. באתר המעריצים הלא רשמי של טל ברמן

http://www.aquanet.co.il/vip/inbar_c/main.html

מוקדש עמוד נלהב לקורות חייו של האליל, ובו נכתב: "הוא מגשים את החלום הישראלי במלוא המובנים והוא עושה זאת מבלי להוריד את הרמה".

2. בחנות המקוונת לספרים משומשים של איתמר לוי, באתר של מיתוס

http://www.mitos.co.il

יש 224 תוצאות בנושא ילדים ו-14 תוצאות על ספרים באידיש.

3. בבוחן הסקס של נענע

http://www.nana.co.il

השתתפו השבוע כ-1,400 גולשים. בין השאלות בבוחן: "האם קיימת מגע מיני עם אדם מטושטש או חסר הכרה?", "האם נסעת 100 ק"מ ויותר על מנת לקיים יחסי מין?" וגם "האם השתמשת בנענע לשם גירוי מיני?"

אתר השבוע

הטריוויאלי

אתר "טריוויה בייטס" מציע גרסה קולית של משחק טריוויה, המכוסס על עולם הקולנוע. על המבקרים באתר לנסות לזהות קליפים מתוך דיאלוגים של סרטים מפורסמים, שמושמעים בסיוע ריל אודיו. יש רמזים, לא תמיד בהירים ומובנים, וארבע אופציות לבחירה. חובבי ז'אנר מסוים יכולים לבחור בקטגוריה מסויימת, כמו סרטי פעולה, מדע בדיוני, קומדיות רומנטיות או סרטי מתח, וגם להתחרות מול גולשים אחרים. משחק משעשע ומהיר.

http://www.triviabytes.com

השימושי

האתר המאוד נוח לשימוש של דפי זהב לא מכיל, למרבה הצער, ולו אזכור קטן לדובל'ה גליקמן. לעומת זאת יש בו שירותי דואל בעברית, חדר צ'ט, קישורים לאתרים יעילים בעברית (טעון שיפור), אפשרות להירשם למדריך באמצעות טופס מקוון, ומדריך נאה למחשבים ברשת. יש גם מבזקי חדשות, והחיפוש עצמו אחר מספרי טלפון של עסקים ואנשים פרטיים קל, נוח ומהיר מאוד.

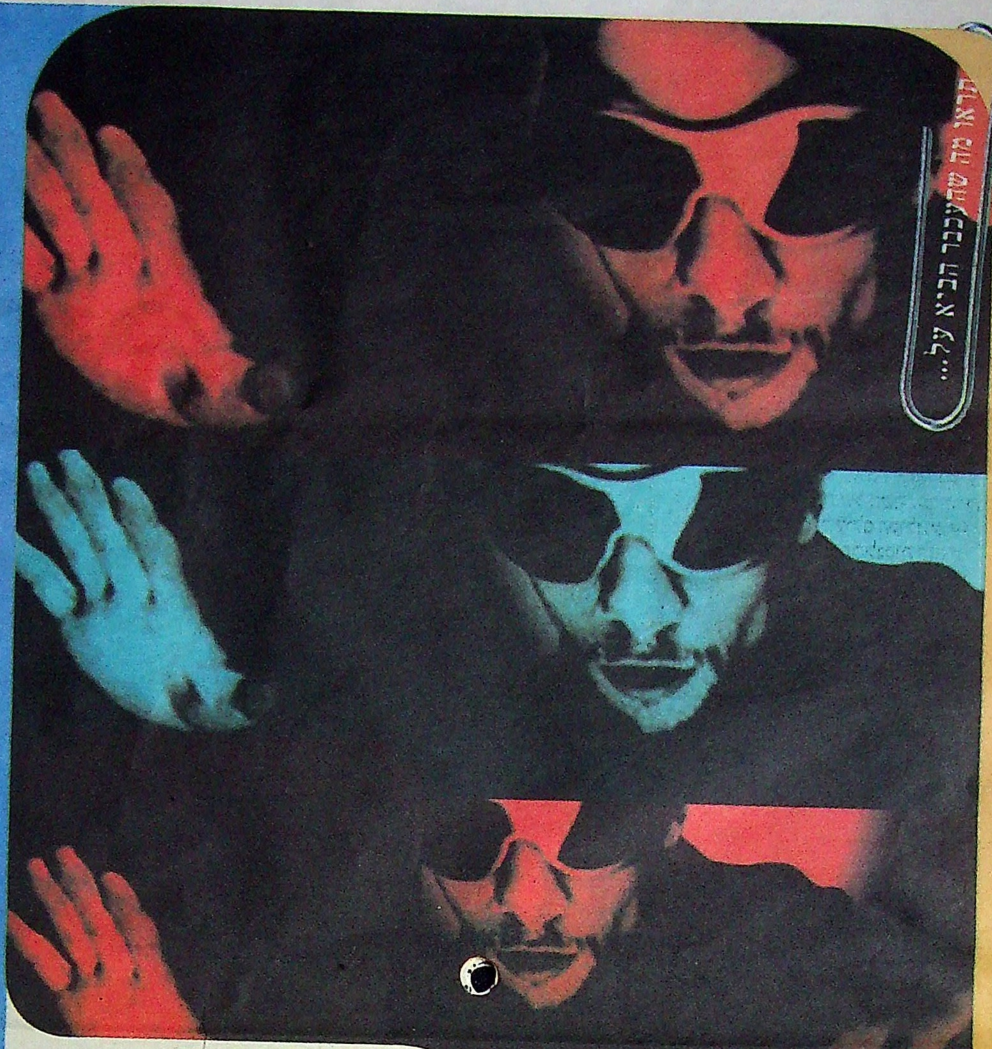
http://www.yellowpages.co.il

המצעד

עשרת אתרי ספרות הנשים המצטיינים על פי "נשים כותבות"

http://home.att.net/~lariska

- http://www.prairieden.com
- http://www.stoneedgepress.com
- http://members.aol.com/sunny2345/literature.html
- http://home.earthlink.net/~criticaster
- http://members.aol.com/fantstkbks
- http://www.angelfire.com/ca2/ericascourtyard/index.html
- http://baylissfan.simplenet.com/autofocus
- http://www.hemet.klever.net/~kco/cindy.html
- http://start.at/nem5
- http://members.tripod.com/gizmo90/index.html

- http://www.jamiroquai.com
- http://www.jamiroquai.co.uk
- http://www.funkin.net/jamiroquai
- http://www.geocities.com/Hollywood/Boulevard/6205
- http://wallofsound.go.com/artists/jamiroquai/home.html
- http://homepages.tcp.co.uk/~daveg/jam/jamirexp.htm
- http://www.funkin.net/jamiroquai

ג'מירוקוואי

סולן להקת ג'מירוקוואי, ג'ייסון קיי, נולד ב-30 בדצמבר 1969 בסטרטפורד מנצ'סטר, אנגליה. אמו, קארן קיי, היתה זמרת ג'ז ידועה, והיא גידלה אותו כאם חד הורית. את אביו, שהיה נגן גיטרה ממוצא פורטוגזי, הוא מעולם לא פגש. לקיי היה אח תאום, שנפטר בגיל שישה שבועות.

כבן לאם זמרת, קיי גדל בדרכים ולא היה לו בית קבוע. עם סיום לימודיו, עזב את אמו ועבר להתגורר בתוך מכונית, כשהוא מתפרנס בעיקר מעבודות מזדמנות. בכסף שהצליח לחסוך הוא רכש מכונת תופים והחל לכתוב קטעי מוסיקה לא קונוונציונליים. חבר שעבד באולפן הקלטות עזר לקיי להקליט כמה דמואים שנשלחו לחברות תקליטים שונות. חברת התקליטים הבריטית האלטרנטיווית "אסיד ג'ז" היתה הראשונה שהחתימה את קיי על חוזה הקלטות. בשנת 1991 הוא חבר לעוד ארבעה נגנים והקים את להקת "ג'מירוקוואי".

השיר הראשון של הלהקה "When You Gonna Learn?" הצליח במועדונים ועורר את תשומת לבן של חברות המוסיקה הגדולות. כעבור זמן לא רב החתימה חברת סוני את הלהקה על חוזה שמן.

ב-1993 הוציאו ג'מירוקוואי ולהקתו את אלבומם הראשון "Emergency on Planet Earth". האלבום הצליח מאוד באנגליה, אך לא בארה"ב. רק בשנת 1997, כשהוציאה הלהקה את האלבום "Traveling Without Moving", הם זכו להתעניינות מסויימת גם בשוק האמריקאי. הלהיט "Deeper Underground" מתוך הסרט "גודזילה" הביא לג'מירוקוואי את התהילה המיוחלת בארה"ב.

שמו של ג'מירוקוואי נקשר בעבר לשחקנית וינונהריידר ולדוגמניות הבריטיות טמסין גרנהייל ודניס ואן אוטן. הוא מתגורר בגפו בטירה בת 500 שנה (הכוללת לא פחות מ-11 חדרי שינה), שהיתה שייכת בעבר לארכיבישוף אנגלי. "אני לא גר בטירה כדי לעשות רושם", הוא הסביר, "זה בשביל שיהיה לי איפה להחנות את כל המכוניות שלי". ג'מירוקוואי הוא הבעלים של צי מכוניות מרשים, ואחד מתחביביו הרבים הוא לנהוג בהן במהירות מופרזות. כמו כן הוא ידוע כפעיל ותורם נלהב לארגון "גרינפיס" העולמי.

השנה שיחררה להקתו אלבום נוסף, "Synkronized", אותו הקליטה במשך ארבעה חודשים באולפן שנבנה במיוחד במרתף הטירה של ג'מירוקוואי.

לפי מנוע החיפוש אלטה ויסטה מקבלת להקת "ג'מירוקוואי" כ-43,200 אזכורים. הוא עצמו לא מתלהב במיוחד מהרשת. לעניות דעתו האינטרנט הוא מקום השורץ בילדים שמחפשים תמונות זימה. הוא כבר יצא בהכרזה שבעתיד ימנע מילדיו להיחשף למשחקי מחשב ולרשת בכלל. אבל גם הצהרותיו אלה של ג'מירוקוואי לא מונעות ממעריצים רבים להקים אתרי סגידה לו וללהקתו.

יומן

רביעי 4.8

03:00 צ'ט עם המודי בלוז
http://chat01.asylum.com/studio-i

04:00 צ'ט עם הסופר ג'ון ברנדט (חצות בגן הטוב והרע)
http://www.borders.com

05:00 צ'ט עם ויקטור וובסטר מ"ימי חיינו"
http://www.tvguide.com

חמישי 5.8

01:30 צ'ט עם אייזיק הייס, מוסיקאי מיתולוגי וגם מכוכבי סאות' פארק
http://www.roughcut.com

02:00 צ'ט עם לארי קאסאנוף, מפיק "שקרים אמיתיים"
http://www.tvguide.com

03:00 צ'ט עם כדורסלן האן־בי־איי דוניל מארשל
http://chat.yahoo.com

06:00 צ'ט עם ונסה מרסיל מהעונה החדשה של בוורלי הילס 90210
http://www.soapcity.com

שישי 6.8

02:00 צ'ט עם מוסיקאי הג'ז ממפיס בליק
http://chat.yahoo.com

05:00 צ'ט עם חברי להקת אוריה היפ
http://chat.yahoo.com

ראשון 8.8

03:30 הופעה של להקת פאוורמן 5000
http://www.hob.com/live

שלישי 10.8

03:00 צ'ט עם הקלידן דרק שריניאן (אליס קופר, קיס)
http://chat.yahoo.com

03:00 הופעה של מוטלי קרו
http://www.rollingstone.com

מילון

Geekosphere הסביבה הפיסית שבתוכה חיים ופועלים מכורי המחשבים, המתכנתים והגולשים הכבדים. הגיקוספירה, ששמה נגזר מהשם "גיק" – חנון דיגיטלי – מכילה בדרך כלל פתקאות להדבקה, רעיונות משורבטים בפנקסים מבולגנים, כוסות קפה ריקות מפלסטיק, פרים לעכבר עם ציורים מוזרים, דיסקטים זנוחים ותמונות של בני משפחה שעליהם יודעים הנוכחים רק משמועה.

virus hoax הודעת חירום שאין מאחוריה וירוס אמיתי – מעין אזעקת שווא ויראלית – המופצת בדרך כלל בדואל ומלווה בהיסטריה המונית עד שהיא מגיעה לתיבת הדואל של מבין עניין, המרגיע את הכלולים ברשימת התפוצה שלו.

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוין־וינוביץ